

MILJØKLAGENÆVNET

Frederiksborggade 15
1360 København K
Telefon: 33 95 57 70
Telefax: 33 95 57 84

Miljøklagenævnet har dags dato truffet vedlagte afgørelse.

Den 28. december 1999

J.nr. 13/021-1

J.nr. 13/021-2

Afgørelsen sendes hermed til følgende:

Midtjylland Naturforening
v/Leif Pedersen
Digevej 2
9670 Løgstør

Carl Bro as
Samfundsteknik
Sohngårdsholmsvej 2
9000 Aalborg

DLG Aggersund Kalkværk
Aggersundvej 50
9670 Løgstør

Nordjyllands Amt
Niels Bohrs Vej 30
Postboks 8300
9220 Aalborg Øst

j.nr. 8-76-1-827-7-95

Løgstør Kommune
Torvegade 15
Postboks 208
9670 Løgstør

Danmarks Naturfredningsforening
Nørregade 2
1165 København K.

Miljøstyrelsen
Strandgade 29
1401 København K.

j.nr. 131/021-0004

ORIGINAL
EKSEMPLAR
KOPI er udløst. ⇒ SGK, GA (= bilag)

MILJØKLAGENÆVNET

Frederiksborggade 15
1360 København K
Telefon: 33 95 57 70
Telefax: 33 95 57 84

Den 28. december 1999

J.nr. 13/021-1
J.nr. 13/021-2

Den 28. december 1999 har Miljøklagenævnet truffet følgende

Afgørelse

i henhold til kapitel 5 i lov nr. 358 af 6. juni 1991 om miljøbeskyttelse:

Sag nr. 13/021-1 og 13/021-2 om henholdsvis tilladelse til igangsætning af bygge- og anlægsarbejde vedrørende slurry-anlæg på DLG Aggersund Kalkværk og om miljøgodkendelse af DLG Aggersund Kalkværk, Aggersundvej 50, Løgstør.

Afgørelsen er truffet af ankechef, cand. jur. Gorm Møller (formand) samt underdirektør Steen A. Christensen og kredslæge Per Hye-Knudsen (beskikkede medlemmer).

Sagen er indbragt for Miljøklagenævnet ved skrivelse af 20. juli 1997 og 17. august 1997 fra Midtfjord Naturforening og skrivelse af 22. august 1997 fra Dansk Landbrugs Grovvarereselskab med påklage af de af Miljøstyrelsen i skrivelse af 21. april 1997 og 24. juli 1997 meddelte afgørelser i sagen.

Nordjyllands amtsråd

29 DEC. 1999

Jour.nr. 8-76-1-827-7-95

Redegørelse for sagen.

De for nævnet indbragte sager vedrører dels miljøgodkendelse af hele virksomheden, DLG Aggersund Kalkværk, dels en tilladelse til igangsætning af bygge- og anlægsarbejder i forbindelse med etablering af et slurry-anlæg på virksomheden.

Nævnet har fundet det rigtigst at behandle de to sager under ét.

Virksomhedens beliggenhed og planmæssige forhold.

Aggersund Kalkværk, der ejes af Dansk Landbrugs Grovvarereselskab a.m.b.a. er beliggende på matr. nr. 46 f, 47 d m.fl., Tolstrup By, Nyborg Sogn, på adressen Aggersundvej 50, Løgstør i Løgstør Kommune.

Aggersund Kalkværks aktiviteter er beliggende inden for et større regionalt råstofindvindingsområde syd for Aggersundbroen. Området betegnes 2.12-R1 i Løgstør Kommunes kommuneplan.

Umiddelbart nord for det regionale råstofindvindingsområde findes bebyggelserne "Aggersund Syd" ved Aggersundbroen og et parcelhusområde øst herfor indeholdende ca. 20 parceller omkring Digevej. Sydøst for området ligger en mindre by, Tolstrup.

Rammerne for lokalplanlægningen i området er fastlagt i Løgstør Kommunes Kommuneplan af 14. december 1989 og Kommuneplantillæg nr. 11 af 20. august 1992. Planen indeholder bl.a. følgende rammebestemmelser:

- områdets anvendelse er fastlagt til råstofindvinding,
- der må ikke inddrages arealer til egentlig byudvikling,
- tekniske anlæg mv. må kun etableres, hvis de vedrører indvinding eller forarbejdning af de indvundne råstoffer,
- i den nordvestlige del af området kan der udover indvinding og oplagring af kalk og fremstilling og forarbejdning af kalkprodukter indrettes virksomhed, hvis aktiviteter har en produktionsmæssig og/eller arbejdsmæssig tilknytning til kalkproduktion,
- den nordvestlige del af området kan overføres til byzone.

Det regionale råstofindvindingsområde (2.12-R1) kan efter aktiviteter groft indeledes i følgende områder:

1) Havneområdet:

Dette område er omfattet af Løgstør Kommunes lokalplan nr. 54 af 12. juli 1991, hvorved området blev overført til byzone.

Området udgør et areal på ca. 9 ha mellem Aggersundvej og Limfjorden. Området anvendes ifølge lokalplanen til havnefaciliteter for kalkværket og til et stenknuseri. Det er såle-

des bl.a. lokalplanens formål at sikre området anvendelse til havne- og erhvervsformål, herunder havnevirksomhed, lagervirksomhed og stenforarbejdningsvirksomhed.

I området findes - udover kalkværkets havneanlæg - en virksomhed til forarbejdning af muslinger og virksomheden Aggersund Sten og Grus. Det er af Nordjyllands Amt oplyst, at Aggersund Sten og Grus's indvindingsaktiviteter i området er ophørt.

2) Fabriksområdet:

Dette område er omfattet af Løgstør Kommunes lokalplan nr. 60 og er beliggende umiddelbart øst for Aggersundvej. Planområdet udgør i alt ca. 8 ha.

På fabriksområdet findes virksomhedens anlæg til forarbejdning af kalken.

Det er bl.a. lokalplanens formål at sikre området anvendelse til fremstilling, forarbejdning og oplagring af kalkprodukter, samt til virksomhed, som har en arbejdsmæssig og/eller produktionsmæssig tilknytning til kalkproduktion.

3) Udnyttet erhvervsområde:

I den nordøstlige del af det regionale indvindingsområde er udlagt et større erhvervsareal, område E1 i lokalplan nr. 2.12. Denne plans nærmere indhold fremgår ikke af sagen.

4) Indvindingsområder:

Øvrige områder, hvis anvendelse ikke er beskrevet i særlige lokalplaner, udgør virksomhedens reelle indvindingsområder.

Indvindingsaktiviteterne reguleres gennem bestemmelserne i virksomhedens indvindings-tilladelse i medfør af råstofloven, se herom i afsnittet "andre afgørelser" nedenfor (side 19).

Ca. 1 km sydøst for fabriksområdet findes et af kalkværket ejet garageanlæg/maskinhus (Løvhøjvej 20), der efter det oplyste anvendes til færdigvarelager og maskinopbevaring.

De nærmeste naboer til kalkværket findes i landsbyen "Aggersund Syd" og parcelhusene langs Digevej. Endvidere findes en enkelt beboelse på Aggersundvej nær havneområdet, ligesom der findes spredt bebyggelse i det åbne land øst og syd for indvindingsområderne.

De omtrentlige afstande fra de nærmeste naboer til virksomheden kan beskrives således:

	Afstand til det regionale råstof-indvindingsområde	Afstand til anlæg i havneområdet	Afstand til anlæg i fabriksområdet	Afstand til garage/maskinhus Løvhøjvej 20
Boliger i Aggersund syd:	ca. 300 meter	ca. 500 meter	ca. 800 meter	ca. 1,6 km
Boliger på Digevej:	ca. 400 meter	ca. 800 meter	ca. 800 meter	ca. 1,2 km
Bolig på Aggersundvej:	ca. 100 meter	ca. 300 meter	ca. 500 meter	ca. 1,4 km

Virksomheden er etableret før miljøbeskyttelseslovens ikrafttræden i 1974. Den i sagen omhandlede godkendelse af hele virksomheden blev meddelt af Nordjyllands Amt efter ansøgning om miljøgodkendelse i henhold til bekendtgørelse nr. 532 af 20. juni 1992 om indkaldelse af ansøgninger om godkendelse fra bestående listevirksomheder. Ifølge bekendtgørelsen skulle Aggersund Kalkværk indsende ansøgning om miljøgodkendelse inden den 1. januar 1994.

Godkendelsesansøgningen og virksomhedens anlæg.

Nordjyllands Amt modtog ansøgning fra virksomheden den 20. december 1993 om miljøgodkendelse af hele virksomheden, herunder den juridisk set selvstændige delvirksomhed Scansorb.

Ansøgningen omfattede anlæg til fremstilling af jernsulfat og produktet Ferroflox, anlæg til spraytørring af kobbersulfat, anlæg til fremstilling af svovlholdig jordbrugskalk samt anlæg til fremstilling af blandinger af gips og kalk. Af ansøgningen fremgik, at tidligere meddelt godkendelse til opførelse af en kalkovn og et anlæg til fremstilling af jernsulfat og jernkloridsulfat ikke udnyttede, da anlæggene ikke etableres.

Ansøgningen omfattede tillige et anlæg til forarbejdning af dybdekalk. Der foreligger en opdateret miljøteknisk beskrivelse af 13. juni 1995, en redegørelse fra virksomheden af 13. november 1997 for dybdekalkprojektet og de ændringer, projektet har gennemgået indtil november 1997.

Ansøgningen (den miljøtekniske beskrivelse af 13. juni 1995) omfattede bl.a. placering af et slurryanlæg (en del af dybdekalkprojektet) i bygningerne 804 og 803 i henholdsvis havneområdet og indvindingsområdet. I forbindelse med amtets godkendelse ændredes ansøgningen, således at disse anlæg godkendtes placeret i bygning 101 i fabriksområdet.

Under sagens behandling har nævnet modtaget en skrivelse fra Nordjyllands Amt af 6. april 1999 med en oversigt over produktioner, der anses for udgået af godkendelsen i henhold til dennes vilkår 9, fordi produktionerne ikke er påbegyndt eller indstillet. Det drejer sig om spraytørringsanlægget til kobbersulfat (Scansorb), anlægget til blanding af svovlholdigt kalk samt anlægget til blanding af gips og kalk til jordforbedringsformål.

Miljøklagenævnets sekretariat besøgte virksomheden den 21. september 1999. På besigtigelsestidspunktet omfattede virksomheden følgende anlæg uden for indvindingsområdet. De anførte numre henviser til vedhæftede kortbilag.

Havneområdet:

1. Råvarelager til opbevaring af jernsulfat. I tilknytning til råvarelageret findes underjordisk tank til produktion af opløst jernsulfat. Jernsulfat tilføres virksomheden med skib og sælges videre som enten jernsulfat i løs vægt, som sækkevare eller opløst i vand.
2. Færdigvarehal til opbevaring af sækkevarer – hovedsagelig jernsulfat.

3. Værkstedbygning til reparation og vedligeholdelse af biler og entreprenørmaskiner.

Fabriksområdet:

4. 2 stk. fluidbed kulfyriansanlæg til tørring af harpet kalk. Fyriansanlæggene leverer varme til rotérovn (Pfeiffer-anlæg) i tørreriet.
5. Tørreriet, der indeholder en rotérovn, hvor den harpede kalk tørres. I tørreriet findes endvidere anlæg til forskellige grader af findeling af kalken, bl.a. en hammermølle (Hazemag-anlæg), hvortil ledes en blanding af kalk og varm luft. Den varme luft produceres på et gasfyr i tørreriet. I tørreriet findes endvidere opsætningsanlæg.
6. Scansorbanlæg til fremstilling af bl.a. spraytørret jernsulfat. Anlægget er taget ud af drift, og det er virksomhedens plan at demontere anlægget.
7. Hydratanlæg til fremstilling af hydratkalk. Hydratkalken fremstilles ved læskning af brændt kalk, der indkøbes udefra. I forbindelse med hydratanlægget findes et opsætningsanlæg.
8. Siloanlæg til opbevaring af færdigvarer, industrikalk og hydratkalk.
9. Lagerhal til opbevaring af hydratkalk i sække.
10. Kalklade til opbevaring af opgravet kalk af forskellige komstørrelser samt til opbevaring af magnesiumholdigt kalk til jordbrugsformål. Der opbevares endvidere tørret kalk.
11. Harperi indeholdende knuse- og sorteringsanlæg til behandling af den opgravede kalk.
12. Lagerhal til opbevaring af crumbles (ikke tørret dybdekalk).
13. Dybdekalkanlæg til opslemning, rensning og presning af den opgravede dybdekalk. (slemmetromle, hydrocykloner, tanke med omrøring, 3 kammerfilterpresser og vandtanke).

Myndighedsbehandlingen.

Nordjyllands Amt meddelte den 5. januar 1996 godkendelse af hele virksomheden, idet alle tidligere meddelte delgodkendelser til virksomheden samtidig blev ophævet. Godkendelsen omfattede ikke indvindingsaktiviteterne, der reguleres efter råstofloven.

Miljøgodkendelsen af 5. januar 1996 blev påklaget til Miljøstyrelsen af Danmarks Naturfredningsforening, Midtjord Naturforening og Carl Bro Energi og Miljø A/S på virksomhedens vegne.

Det blev i klagerne over miljøgodkendelsen blandt andet anført, at miljøgodkendelsen/de godkendte ændringer af virksomheden krævede en forudgående VVM-vurdering. Dette spørgsmål blev efter oversendelse fra Miljøstyrelsen behandlet af Naturklagenævnet, der traf

afgørelse om sagen den 24. oktober 1996. Naturklagenævnet fandt ikke, at ændringerne krævede VVM-vurdering.

Under Miljøstyrelsens behandling af klagerne over den meddelte miljøgodkendelse ansøgte virksomheden den 20. maj 1996 Nordjyllands Amt om godkendelse af en ændret udformning af virksomhedens dybdekalkprojekt.

Dybdekalkprojektet bestod herefter af en produktionsenhed på fabriksområdet og et dybdekalklager på Løvhøjvej 20, der er beliggende sydøst for virksomheden i landzone. Amtet godkendte ændringen af projektet i skrivelse af 8. august 1996 til DLG Aggersund Kalkværk A/S. I samme skrivelse gav amtet en midlertidig godkendelse af et pilotprojekt til prøveproduktion i et telt på fabriksområdet. Godkendelsen af pilotprojektet udløb den 31. oktober 1996. Pilotprojektet havde indtil 31. marts 1996 været placeret ved garageanlægget på Løvhøjvej 20.

Den 15. august 1996 søgte virksomheden om godkendelse til ændringer af slurry-anlægget til behandling af udvundet dybdekalk. Denne ansøgning afløste efter sit indhold "alle tidligere fremsendte ansøgninger i samme sag", herunder det ovenfor nævnte "anlæg til forarbejdning af dybdekalk".

I skrivelse af 2. september 1996 meddelte Nordjyllands Amt efter telefonisk ansøgning fra virksomheden tilladelse til igangsætning af bygge- og anlægsarbejder i henhold til miljøbeskyttelseslovens § 33, stk. 2, vedrørende det ændrede slurry-anlæg, førend en eventuel godkendelse blev meddelt. Af skrivelseren fremgik, at slurry-anlægget i princippet var omfattet af den samlede miljøgodkendelse af virksomheden af 5. januar 1996. Projektet var imidlertid med hensyn til bygningsplacering og bygningsudformning ændret i forhold til det tidligere i bygning 101 godkendte. Det var efter amtets opfattelse overvejende sandsynligt, at det ansøgte kunne godkendes eller holdes inden for vilkårene i den samlede godkendelse. Med henblik på afklaring heraf anmodede amtet ligeledes i skrivelse af 2. september 1996 virksomheden om nærmere oplysninger vedrørende anlæggets støjforhold. Tilladelsen til iværksættelse af bygge- og anlægsarbejder blev påklaget til Miljøstyrelsen af Midtjords Naturforening.

Amtets behandling af ansøgningen af 15. august 1996 afsluttedes - på baggrund af nye oplysninger om anlæggets støj - med en afgørelse fra amtet af 31. oktober 1996, hvorefter slurry-anlægget efter amtets nærmere vurdering ikke behøvede særskilt miljøgodkendelse, men måtte anses for omfattet af den oprindeligt meddelte godkendelse af hele virksomheden. Amtet lagde herved blandt andet til grund, at der ville blive foretaget støjdæmpning af anlægget, så godkendelsens støjgrænser for den samlede virksomhed kunne overholdes.

Miljøstyrelsen stadfæstede den 21. april 1997 den af amtet truffe afgørelse om tilladelse til igangsætning af bygge- og anlægsarbejder.

Den 24. juli 1997 stadfæstede styrelsen den af amtet truffe afgørelse om godkendelse af hele virksomheden, idet styrelsen ændrede en række af godkendelsens vilkår om støv og støj. Afgørelsen er nærmere refereret i afsnittet "Tidligere truffe afgørelser" nedenfor.

Miljøstyrelsens afgørelse af 21. april 1997 om tilladelse til iværksættelse af bygge- og anlægsarbejder indbragtes for nævnet med skrivelse af 20. juli 1997 fra Midtjords Naturforening, og styrelsens afgørelse af 24. juli 1997 om den samlede godkendelse indbragtes for

nævnet med skrivelse af 17. august 1997 fra Midtjords Naturforening og skrivelse modtaget den 22. august 1997 fra Dansk Landbrugs Grovvarerelskab.

Miljøklagenævnet meddelte i skrivelser af 13. oktober 1997 klagerne, at nævnet anså betingelserne for behandling af de indkomne klager over de to afgørelser for opfyldt, jf. miljøbeskyttelseslovens § 103, stk. 1, nr. 2.

Tidligere truffne afgørelser om godkendelse af virksomheden.

Den af Nordjyllands Amt truffne afgørelse om godkendelse af DLG Aggersund Kalkværk af 5. januar 1996 indeholder sålydende vilkår:

“Vedrørende etablering og drift

1. Nærværende godkendelse i henhold til miljøbeskyttelsesloven omhandler den eksisterende virksomhed (herunder Scansorb, et opløsningsanlæg for jernsulfat og fremstilling af Ferroflex) og planlagte udvidelser med følgende produktioner og tilhørende oplag af rå- og færdigvarer:
 - 1) spraytørring af kobbersulfat i eksisterende Scansorbanlæg,
 - 2) et nyt anlæg til behandling af dybdekalk, herunder bl.a. mekanisk frasortering af sten, som skal finde sted inden for lokalplanområde 60 (fabriksarealet) - og ikke som angivet i den miljøtekniske beskrivelse placeret i indvindingsområdet. I en ny hal i lokalplanområde 54 (havnearealet) skal der ske en efterfølgende mekanisk afvanding af den rene kalk og oplagring af produktet.
 - 3) en mekanisk blanding, i en ny snegl, af svovlholdig kalk, fra røgrensning på olie-/kulfyrede kraftværker, til jordforbedring. Etableres i lokalplanområde 60 (fabriksområdet).
 - 4) produktion af et produkt bestående af en blanding af kalk og gips fra syreneutralisering/afsvovling til jordforbedringsmiddel. Produktet skal blandes på eksisterende anlæg i lokalplanområde 60 (fabriksområdet).
2. Virksomheden skal være indrettet og drevet som angivet i den miljøtekniske beskrivelse fra Carl Bro Miljø as, (bilag 3)¹ og beskrivelsen i afsnit 3.2 i nærværende afgørelse samt det i sagen yderligere oplyste.

Skematisk indretning af virksomheden fremgår af projektbeskrivelsen, se bilag 3, “Flowdiagrammer”.

3. Prøveproduktionen af finkalk, som med amtets tilladelse af 29. september 1995, er etableret og drevet på matr.nr. 7 c Tolstrup By, Næsborg Sogn, med adressen Løvhøjvej 20, 9670 Løgstør, skal nedlægges senest den 31. marts 1996 (tilladelsens udløb).
4. DLG Aggersund Kalkværk må ikke udvide eller ændre virksomheden anlægs- eller driftsmæssigt i forhold til de givne vilkår/forudsætninger i denne godkendelse, før der af Nordjyllands Amt er meddelt godkendelse/accept hertil.
9. Inden 1. januar 1997 skal følgende udvidelser være afsluttet/produktioner være påbegyndt:
 - spraytørring af kobbersulfat,
 - etablering af et behandlingsanlæg til dybdekalk - bestående af et anlæg på fabriksarealet til frasortering af sten med tilhørende ny bygning til havnen, hvor der skal ske en yderligere frasortering af sten og en mekanisk kalk-afvanding.

Inden 1. januar 1998 skal følgende udvidelser være afsluttet/produktioner være påbegyndt

- anlæg (snegl) til blanding af svovlholdig kalk til jordforbedring.

¹ Bilagene til godkendelsen er ikke vedlagt nævnets afgørelse.

- iblanding af gips i kalk til jordforbedring.

Godkendelsen til den enkelte udvidelse/produktion bortfalder, hvis den tilhørende tidsfrist overskrides.

10. Umiddelbart efter at den enkelte udvidelse er afsluttet/produktion er påbegyndt, skal tilsynsmyndigheden, Nordjyllands Amt v/Miljøkontoret, skriftligt underrettes herom.

Vedrørende luftforurening

Kravværdier:

11. Virksomhedens emissioner og bidragsværdier skal overholde de i skemaet anførte værdier, jf. Miljøstyrelsens vejledning nr. 6/1990, om begrænsning af luftforurening af virksomhed

Stof/Afkast/ Side i vejl. 6/1990 fra Miljøstyrelsen	Massestrøms- grænse g/time	Emissions-grænse max. Time mg/Nm ³	Bidrags-værdi =B-værdi mg/m ³
Kobber-partikelfase/ Produktion/ side 28 & 29	25	5	0,01*
Svovldioxid, SO ₂ / Produktion og fyringsanlæg/side 30	5000	500	0,25
Kvælstofoxider, NO _x /Produktion og fyringsanlæg/side 29	5000	500	0,125
Støv mindre end 10 µm/Sum af alle afkast /side 36			0,08*
Totalstøv/Fyringsanlæg/side 37		100	
Totalstøv/Produktion/side 36	> 5000	Se nedenfor	

*Gælder for støv mindre end 10 µm.

Nm³ = Normalkubikmeter, omregnet til referencetilstanden 101,3 kPa, 0°C, tør luft.

Emissioner af totalstøv:

- fra afkast L2 og L9 (fra tørreri og Scansorb 3), forsynet med cykloner og posefiltre, må ikke overstige 40 mg/Nm³.
- fra afkast L6 (kalklæsker), må ikke overstige 100 mg/m³ våd luft ved 100°C.
- fra alle andre afkast, ekskl. fyringsanlæg (se skema), må ikke overstige 20 mg/Nm³.

De anførte grænseværdier fortolkes således:

- Hvis massestrømmen 1) er overskredet, så skal emissionsgrænseværdien 2) overholdes.
- Hvis massestrømmen ikke er overskredet, så gælder der ingen emissionsgrænseværdi.
- B-værdien 3) skal under alle omstændigheder overholdes, uanset massestrøm og emission.

ORDFORKLARING:

- 1) Massestrømmen er den samlede mængde stof pr. tidsenhed som ville udgøre hele virksomhedens udledning af et givet stof, såfremt der ikke var foretaget emissionsbegrænsning, dvs. målt før eventuelle rensningsforanstaltninger. Massestrømmen midles over 7 timer.
- 2) Emissionsgrænseværdien er en grænseværdi for koncentrationen af et givet stof i de enkelte afkast.
- 3) B-værdien er den enkelte virksomheds maksimalt tilladelige bidrag til tilstedeværelsen af forurenende stoffer i luften uden for virksomhedens areal, normalt beregnet i 1,5 meters højde over terræn.

Oversigt over afkast med støvemission fremgår af projektbeskrivelsen, se bilag 3 "Placering af afkast".

12. Afkastene fra produktionsanlæg og fyringsanlæg skal mindst være ført op i højder som fremgår af projektmaterialet og afkasthastighederne skal være mindst 8 meter pr. sekund ved laveste belastning.

Emissionsmåling:

13. Virksomheden skal på forlangende fra og efter nærmere aftale med tilsynsmyndigheden lade udføre målinger til kontrol af, at kravværdierne i vilkår 11 kan overholdes.
14. Emissionsmålinger skal udføres i henhold til Miljøstyrelsens vejledning nr. 6/1990 om Begrænsning af luftforurening fra virksomheder, og af et firma der er akkrediteret, eller af tilsynsmyndigheden er anerkendt til at foretage sådanne målinger.
15. For krævede målinger gælder, at de skal gennemføres ved maksimal produktion/samtidig drift - og at der skal foretages mindst 3 målinger hver af 1 times varighed, på hvert betydende afkast. Krævede støvmålinger skal foretages som fraktionerede støvmålinger (totalstøv og støv mindre end 10 µm). Krævede målinger af kvælstofoxider kan foretages ved måling af kvælstofmonooxid (NO), hvorefter der ved beregning af kvælstofoxidsmængden (som NO₂) tillægges et 5% bidrag fra kvælstofdioxid. Der skal normalt måles i en periode på 3 timer. Målefirmaet skal i rapporten vedlægge trendkurven, som viser kvælstofdioxid-variationerne i perioden.

Målebetingelser og målomfang vil kunne fraviges efter nærmere aftale med tilsynsmyndigheden, hvis tilsynsmyndigheden finder det acceptabelt i det enkelte tilfælde.

Sprednings-/OML-beregning:

16. Hvis tilsynsmyndigheden finder det fornødent, skal der desuden udføres en spredningsmeteorologisk beregning (OML-Multi-beregning) for at vise, at de i vilkår 11 nævnte bidragsværdier (B-værdier) overholdes.

Kravoverholdelse:

17. Emissionsgrænseværdierne i vilkår 11 anses for overholdt, når hver af de målte timemiddelværdier er mindre end eller lig med grænseværdien.
18. Når det ved en OML-beregning fundne maksimum af månedlige 99%-fraktiler for en ét-årig beregningsperiode, beregnet på grundlag af den målte maksimale timeemission af et givet stof, er mindre end eller lig med B-værdien for stoffet angivet i vilkår 11, anses B-værdien for overholdt.
19. Hvis det konstateres, at grænseværdierne ikke er overholdt, skal der senest 6 måneder efter denne konstatering etableres forureningsbegrænsende foranstaltninger eller tilsvarende, således at grænseværdierne kan overholdes.

Diffust støv:

20. Driften af DLG Aggersund Kalkværk må ikke medføre væsentlige støvgener udenfor virksomhedens areal. Opstår der støvgener, skal virksomheden derfor omgående iværksætte afhjælpende foranstaltninger f.eks. i form af vanding. I tvivlstilfælde afgør tilsynsmyndigheden om en støvgene er væsentlig.
21. Udendørs håndtering af færdigvarer mv. i løsmål må kun foregå via bælge eller anden støvbegrænsende forbindelse. Faldhøjden ved pålæsningen skal reduceres mest muligt.
22. Spild af rå- eller færdigvarer og lignende på virksomhedens arealer skal fjernes umiddelbart efter den enkelte håndtering af produkterne og senest inden arbejdsskiftets slutning.

Fyringsanlæg - drift

23. Fyringsanlæggene skal periodisk efterses, mindst én gang pr. år, så emissionen begrænses mest muligt.

Anlæggene skal kunne brænde med en CO₂% i røggassen og på mere end 11%, uden at sodtallet (Bacharachs) bliver større end 2 for oliefyrringsanlæg og 3 for kulfyrringsanlæg. Til dokumentation herfor skal der i forbindelse med de periodiske eftersyn på anlæggene gennemføres måling for CO₂% eller O₂% og sodtallet.

Målingerne skal udføres som angivet i Miljøstyrelsens vejledning nr. 6/1990 om begrænsning af luftforurening fra virksomheder. Resultatet skal opbevares i mindst 5 år og skal fremgå af driftsjournalen, jf. vilkår 6.

24. Rensning af fyrringsanlæg mv. skal udføres på en sådan måde, at der ikke sker sodnedfald i omgivelserne. Procedure, datoer og varighed af rensning af fyrringsanlæg mv. skal fremgå af driftsjournalen, jf. vilkår 6.

Vedrørende luftforurening - lugt

25. Virksomhedens samlede immissionskoncentrationsbidrag af lugt må ikke overstige 10 LE/m³ i erhvervs- og industriområder, samt 5 LE/m³ i boligområder og ved boliger i landzone.
26. DLG Aggersund Kalkværk skal på forlangende fra og efter nærmere aftale med tilsynsmyndigheden lade foretage måling af lugt fra alle væsentlige kilder på virksomheden, såvel punktkilder som diffuse kilder.
27. Hvis der kræves foretaget lugtmålinger, skal der foretages mindst 3 målinger pr. kilde fordelt over 2 timer under maximal drift på det enkelte anlæg, eller efter nærmere aftale med tilsynsmyndigheden. Prøver fra afkast med stort vandindhold skal eventuelt forfortyndes med rent kvælstof ved prøveudtagning for at undgå kondensering af lugtstoffer i posen.
28. Måling af lugt skal foretages efter de retningslinier, der er angivet i Miljøstyrelsens vejledning nr. 4/1985 om begrænsning af lugtgener fra virksomheden, og rapporten skal fremsendes til myndigheden senest 4 uger efter målingernes gennemførelse. Rapporten skal indeholde resultater af alle enkeltmålinger og dokumentation for virksomhedens drift under målingerne.
29. Resultatet af målingerne, som skal benyttes ved OML-beregningen nævnt i vilkår 30, beregnes som den gennemsnitlige værdi af enkeltmålingerne på det enkelte afkast. Hvis den relative standardafvigelse overskrider 50%, skal der enten foretages et fornyet antal målinger, indtil den krævede mindstefvigelse opnås, eller også skal gennemsnittet af de to højeste lugtemissioner anvendes ved OML-beregningen.
30. På baggrund af foretagne lugtemissionsmålinger skal virksomheden foranledige beregning af lugtbidraget i omgivelserne ved brug af OML-modellen. Ved beregningen med OML-modellen skal den fundne lugtemission Q multipliceres med 7,75 ($=\sqrt{60}$) for at korrigere til ét minuts midlingstid.
31. Når det ved en OML-beregning fundne maksimum af månedlige 99%-fraktiler for en ét-årig beregningsperiode er mindre end eller lig med grænseværdien i vilkår 25 for det pågældende område, anses grænseværdien for overholdt.

Vedrørende støj

32. Driften af virksomheden må ikke medføre, at virksomhedens samlede bidrag til støjbelastningen L_x, ekskl. aktiviteterne i forbindelse med råstofindvindingen i gravefeltet som er særskilt reguleret i råstoff-tilladelsen, overstiger nedenstående værdier i de pågældende områder. Til virksomhedens samlede bidrag hører bl.a. støj fra stationære kilder, kørsel samt tomgangskørsel på virksomhedens arealer ekskl. gravefeltet.

Område betegnelse	Mandag-Fredag kl. 07.00-18.00	Mandag-Fredag kl. 18.00-22.00	Alle dage kl. 22.00-07.00
Faktisk anvendelse	Lørdag kl. 07.00-14.00	Lørdagl. 14.00-22.00 Søn- og helligdage kl. 07.00-22.00	
Erhvervs- og industriområder, Lokalplanområderne 54 og 60	70	70	70
Erhvervsområder med forbud mod generende virksomhed	60	60	60
Boligområder for åben og lav Boligbebyggelse	45	40	35
Boliger i det åbne land (landzone)	55	45	40

Tallene er angivet som det ækvivalente, korrigerede støjniveau i dB(A) som funktion af tidsrum og områdetype.

De anførte grænseværdier for den tilladelige støjbelastning er fastsat ud fra den forudsætning, at de skal overholdes inden for følgende referencetidsrum

8 timer i tidsperioden	07.00 - 18.00
1 time i -	18.00 - 22.00
½ time i -	22.00 - 07.00

Referencetidsrummet er det tidsrum med den største støjbelastning inden for hvilket grænseværdierne skal være overholdt.

Støjens spidsværdier ved boliger må om natten (22.00 - 07.00) ikke overstige de anførte nat-værdier med mere end 15 dB(A).

Arealangivelserne fremgår af oversigtskort 1 til godkendelsen.

33. DLG Aggersund Kalværk skal efter begrundet forlangende fra og efter nærmere aftale med tilsynsmyndigheden lade foretage støjmålinger eller støjberegning til dokumentation af, at samtlige støjkrav er opfyldt, dog normalt højst én gang om året.
34. Plan for den støjmåling/beregning der er nævnt i vilkår 33 skal fremsendes til tilsynsmyndighedens godkendelse inden målingen gennemføres.
35. Dokumentation af vilkår 32 kan ske ved:

- måling af kildestyrken på virksomhedens væsentlige støjkilder
- med baggrund i disse målinger foretages der beregninger af virksomhedens samlede støjbelastning i omgivelserne, jf. Miljøstyrelsens vejledning nr. 5/1993 om beregning af ekstern støj fra virksomheder

eller

- støjmålinger som skal foretages i henhold til Miljøstyrelsens vejledning nr. 6/1984 om måling af ekstern støj fra virksomheder.

Målinger/beregninger skal foretages af et firma/laboratorium, som er akkrediteret af DANAK eller godkendt af Miljøstyrelsen til "Miljømåling - ekstern støj".

Målingernes/beregningernes samlede ubestemthed må for stationære kilder højst være på 3 dB(A) og for mobile kilder højst 5 dB(A).

36. Viser målingerne/beregningerne, at virksomheden overskrider grænseværdierne i vilkår 32, skal DLG Aggersund Kalkværk lade foretage afhjælpende foranstaltninger.
37. Støjgrænsen anses for overholdt, hvis virksomhedens samlede støjmission, i det pågældende område, fratrukket støjmålingens ubestemthed, er mindre end eller lig med støjgrænseværdien.
38. Støj fra til- og frakørende lastvogne mv. skal begrænses mest muligt. Køretøjer må, på virksomhedens areal, ikke holde med motorerne i gang, med mindre aflæsning gør det påkrævet.

Vedrørende vibrationer

39. Driften af virksomheden må ikke medføre, at det KB-vægtede accelerationsniveau, Law, for hele virksomheden overstiger 75 dB(A) ved beboelse i rene boligområder, 80 dB(A) ved boliger i alle andre tilfælde, samt 85 dB(A) i erhvervsbebyggelser.
40. DLG Aggersund Kalkværk skal efter forlangende fra og efter nærmere aftale med tilsynsmyndigheden lade foretage målinger af accelerationsniveauet i virksomhedens omgivelser.
41. Målingerne skal udføres som angivet i NFM 2 (Miljøstyrelsen 1983) om retningslinier for måling og vurdering af vibrationer i det eksterne miljø, af et firma/laboratorium, der er akkrediteret til eller af tilsynsmyndigheden er anerkendt til at foretage sådanne målinger.

Vedrørende affald

41. DLG Aggersund Kalkværk skal overfor tilsynsmyndigheden kunne dokumentere:
 - a. at virksomhedens interne affaldshåndtering og affaldsopbevaring, herunder af olie- og kemikalieaffald, sker på forsvarlig vis og i overensstemmelse med forskrifter i gældende regulativer.
 - b. at virksomhedens affaldsbortskaffelse sker i henhold til et kommunalt affaldsregulativ, en konkret kommunal anvisning eller en kommunal indsamlingsordning.
 - c. at virksomhedens frembringelse af olie- og kemikalieaffald er anmeldt til kommunalbestyrelsen, samt at bortskaffelsen af olie- og kemikalieaffaldet sker til en kommunal ordning, eller der foreligger en dispensation fra afleveringspligten.

Tilsynsmyndigheden kan forlange skriftlig dokumentation.
43. DLG Aggersund Kalkværk skal, så længe tilsynsmyndigheden kræver det, hvert år inden 1. februar - og første gang inden 1. februar 1997 - fremsende en opgørelse over det foregående års affaldsmængder, typer, affaldsmottager, dato og måder hvorpå affaldet er bortskaffet, til tilsynsmyndigheden.

.....

Returvand fra slurryanlæg til indvindingsområdet:

47. Tilbagepumpning af grundvand, hvorfra kalk og sten er mekanisk frasepareret i kalkbehandlingsanlægget - fra behandlingen i anlæggene på fabriksarealet og havnen - til indvindingsområdet, skal ske i henhold til den til enhver tid gældende tilladelse hertil meddelt særskilt af amtet."

Miljøstyrelsen stadfæstede den 24. juli 1997 den af Nordjyllands Amt truffne afgørelse om godkendelse af virksomheden med følgende ændringer:

"Der tilføjes nyt vilkår 20a som følger:

- 20a. Aggersund Kalkværk skal udarbejde en handlingsplan for begrænsning af den diffuse støvudsendelse fra værkets produktionsanlæg og transportsystemer. Planen bør indeholde alternative forslag til, hvor-

dan anlæg, bygninger og transportsystemer kan tætnes, og hvordan driften i øvrigt kan tilrettelægges for at minimere støvudsendelsen. Planen bør endvidere indeholde beregninger over de med en gennemførelse af forslagene forbundne omkostninger.

Handlingsplanen skal være tilsynsmyndigheden i hænde senest den 31. december 1998, og det af tilsynsmyndigheden godkendte forslag skal være gennemført senest den 31. december 2001.

Tilsynsmyndigheden fastsætter senest pr. 31. december 2001 nødvendige vilkår i forbindelse med begrænsning af værkets udsendelse af diffust støv.

Vilkår 32 ændres som følger:

32. Driften af virksomheden må ikke medføre, at virksomhedens samlede bidrag til støjbelastningen L_p , ekskl. aktiviteterne i forbindelse med råstofindvindingen i gravefeltet, som er særskilt reguleret i råstof-tilladelsen, overstiger de i nedenstående tabel anførte værdier i de pågældende områder. Til virksomhedens samlede bidrag hører bl.a. støj fra stationære kilder, kørsel samt tomgangskørsel på virksomhedens arealer, ekskl. gravefeltet.

De anførte støjgrænser skal overholdes inden for følgende referencetidsrum:

8 timer i tiden 07.00 - 18.00

1 time i tiden 18.00 - 22.00

½ time i tiden 22.00 - 07.00

Referencetidspunktet er det tidsrum med den største støjbelastning inden for hvilket støjgrænserne skal være overholdt.

Støjgrænser dB(A)

Områdebetegnelse Faktisk anvendelse	Mandag-fredag: 07-18 Lørdag: 07-14	Mandag-fredag: 18-22 Lørdag: 14-22 Søn- og helligdag: 07-22	Alle dage: 22-07
Erhverv og industri lokalpl.områder 54 og 60	70	70	70
Erhverv uden generende Virksomhed	60	60	60
Åben lav boligbebyggelse	45	40	35
Bolig ca. 250 m NØ for Havn	55	50	45
Boliger i det åbne land	55	45	40

Støjens spidsværdier ved boliger må om natten (22.00 - 07.00) ikke overstige de anførte støjgrænser med mere end 15 dB(A).

Arealangivelserne fremgår af oversigtskort til godkendelsen.

Der tilføjes nyt vilkår 43a som følger:

- 43a. Aggersund Kalkværk skal senest den 31. december 1998 til tilsynsmyndigheden fremsende en teknisk/økonomisk plan for mindst 90% genanvendelse af fejlproduktioner indeholdende kalk og jernsulfat.

Tilsynsmyndigheden fastsætter på baggrund af ovennævnte plan vilkår om mindst 90% genanvendelse af fejlproduktioner fra og med 1. januar 2000."

I forbindelse med sin afgørelse bemærkede styrelsen følgende:

“Generelt

Miljøstyrelsen skal indledende bemærke, at Miljøstyrelsens afgørelser af klagesager i forbindelse med kommunal eller amtskommunal godkendelse af virksomhed i henhold til miljøbeskyttelseslovens kapitel 5 ikke omfatter klager over tilsynet.

Klager over tilsynsmyndighedens tilsyn med virksomhed behandles af Tilsynsrådet, når kommunen er tilsynsmyndighed, og af Indenrigsministeriet, når amtet er myndighed, eventuelt efter høring af Miljøstyrelsen. I nærværende afgørelse tager Miljøstyrelsen således ikke stilling til Midtjylland Naturforenings klage over Nordjyllands Amts tilsyn med Aggersund Kalkværk.

Miljøstyrelsen skal endvidere bemærke, at Nordjyllands Amts samlede miljøgodkendelse alene gælder produktionsvirksomheden og ikke råstofindvindingsvirksomheden. Styrelsen er derfor enig med Nordjyllands Amt i, at de i godkendelsen fastsatte støjgrænser alene skal gælde støjbidraget fra produktionsvirksomheden, og at støjbidraget fra indvindingsvirksomheden skal reguleres særskilt efter råstofloven i forbindelse med råstoffilladelsen. Dette er i overensstemmelse med, at 2 nært beliggende virksomheder, hvorfra støjen belaster de samme områder, reguleres særskilt.

I brev af 27. oktober 1996 anfører Midtjylland Naturforening bl.a. følgende: “Det fremgår helt klart af Miljøankenævnets føromtaltede afgørelse (af 18. september 1992), at ALLE Aggersund Kalkværks aktiviteter skal vurderes samlet. Det nye dybdekridtprojekt er altså også en aktivitet, der skal medregnes. Det forventer Midtjylland Naturforening naturligvis vil ske.”

Miljøstyrelsen skal hertil bemærke, at virksomheden har oplyst, at “dybdekalk-projektet” er identisk med “fin-kalkprojektet”. Den del af projektet, der vedrører produktionsvirksomheden, og dermed Nordjyllands Amts samlede miljøgodkendelse, er det såkaldte slurryanlæg. Dette anlæg er omfattet af godkendelsen, jf. bl.a. godkendelsens vilkår 47.

Det fremgår endvidere af ovennævnte nævnsafgørelse, at Aggersund Kalkværk i medfør af råstofloven indvinder kalk i områderne øst for virksomheden, og at “Tilladelsen hertil er meddelt af Miljøankenævnet i skrivelse af 13. maj 1988. I tilladelsen er fastsat miljøvilkår for indvindingen, herunder grænser for støv- og støjemission.”

Virksomhedens indretning og drift

Midtjylland Naturforening anfører i sit brev af 26. maj 1996, at virksomheden allerede 14 dage efter meddelelse af samlet miljøgodkendelse ansøgte om ændringer, og at der nu er to nye projekter, som bør indgå i bedømmelsen af virksomhedens samlede påvirkninger af omgivelser og miljø i forbindelse med den samlede miljøgodkendelse. Foreningen anfører endvidere, at den samlede miljøgodkendelse nu efter ganske få måneder er helt ude af trit med de faktiske forhold.

Miljøstyrelsen skal hertil bemærke, at det ikke er usædvanligt, at virksomheden kort efter en miljøgodkendelse ansøger om ændringer eller udvidelser. Dette forhold kan ofte være besværligt at håndtere for de involverede miljømyndigheder, men må indgå i myndighedernes sagsbehandling. Styrelsen skal i den forbindelse tilføje, at virksomhedsforholdene pr. 1. juni 1997 så vidt muligt er lagt til grund ved behandlingen af nærværende sag.

Virksomhedens forureningsforhold

Luftforurening

Miljøstyrelsen har ingen bemærkninger til de i godkendelsen meddelte vilkår om begrænsning af luftforureningen fra punktkilder.

Vedrørende diffus luftforurening fremgår det af Midtjylland Naturforenings brev af 27. oktober 1996 bl.a., at vejskilte ca. 800 m fra virksomheden forurennes (rødfarves) med jernsulfat.

I Nordjyllands Amts kommentarer af 30. maj 1997 til dette brev anser amtet det for muligt, at rødfarvningen kan sættes i forbindelse med et uheld på Scansorb-anlægget i 1992 og et posebrud i et filter i 1996.

Miljøstyrelsen har ikke mulighed for at tage konkret stilling til årsagen til rødfarvningen, men finder dog, at det ikke kan udelukkes, at den skyldes et uheld.

Efter et besøg på virksomheden i efteråret 1996 er det imidlertid Miljøstyrelsens opfattelse, at produktionen på Aggersund Kalkværk generelt foregår under ret "åbne" forhold, således at der forekommer diffus støvforurening uden for virksomheden.

Denne forurening er næppe direkte miljøskadelig, men det er Miljøstyrelsens opfattelse, at den kan medføre gener og uæstetiske forhold i værkets omgivelser. Styrelsen finder derfor, at virksomheden bør udarbejde en handlingsplan for, hvorledes produktionsbygningerne og transportsystemerne kan gøres mere tætte for at minimere den diffuse støvforurening. Denne plan bør under hensyntagen til virksomhedens økonomi gennemføres i løbet af ca. 5 år.

Lugt

Til virksomhedens klage over de i godkendelsen fastsatte vilkår vedrørende begrænsning af lugtgener fra virksomheden skal Miljøstyrelsen bemærke, at der er tale om normalt anvendte vilkår, som er fastsat på grundlag af Miljøstyrelsens vejledning nr. 4/1985 om begrænsning af lugtgener fra virksomheder. Styrelsen finder således ikke grundlag for at imødekomme virksomhedens klage.

Støj

Det fremgår af Miljøstyrelsens vejledning nr. 5/1984 om ekstern støj fra virksomheder, afsnit 2.2.3, at det ikke forekommer rimeligt at fastsætte generelle vejledende grænseværdier for det åbne land, inkl. landsbyer og landbrugsarealer, men at der bør foretages en konkret vurdering for hvert enkelt område eller hver enkelt sag. I forbindelse med en virksomhed, som naturligt hører hjemme i det åbne land, f.eks. en virksomhed, der er knyttet til råstofindvinding, bør der således som udgangspunkt ved fastsættelse af støjgrænser ved nærmest liggende enkeltbolig anvendes de grænseværdier på 55, 45 og 40 dB(A) for henholdsvis dag-, aften- og natperioderne, som ifølge vejledningen gælder for blandede bolig- og erhvervsområder.

Miljøstyrelsen er dog enig med Nordjyllands Amt i, at de små boligområder, der er beliggende omkring kalkværket, herunder bebyggelsen på Digevej, nærmest må karakteriseres som områder for åben lav boligbebyggelse med støjgrænseværdier på 45, 40 og 35 dB(A).

To enkeltliggende boliger er imidlertid, jf. bilag 2 til Aggersund Kalkværks brev af 19. juni 1997, beliggende væsentlig nærmere virksomheden end referencepunkt 1, hvortil de relevante støjgrænser beregningsmæssigt er knyttet.

Den ene bolig er beliggende ca. 300 m nordøst for havneområdet, hvorfor det må antages, at den udsættes for en støjbelastning, der er noget højere end belastningen i referencepunkt 1, skønsmæssigt 5-8 dB(A). Ejeren af denne bolig har ikke påklaget Nordjyllands Amts godkendelse, men Miljøstyrelsen finder, at der for boligen bør gælde de støjgrænser, der svarer til ovennævnte grænseværdier for et blandet bolig- og erhvervsområde + 5 dB(A) i aften- og natperioderne, idet styrelsen skønner, at lavere støjgrænser vil kunne medføre uforholdsmæssig store omkostninger for virksomheden.

Den anden bolig er beliggende ca. 100 m fra havneområdet og ejes af virksomheden. For denne bolig finder Miljøstyrelsen, at der ikke bør fastsættes støjgrænser.

Det fremgår i øvrigt af materialet i sagen, herunder Acoustica's støjrapport, N6.019.96, og virksomhedens brev af 19. juni 1997, at virksomheden forventer at kunne overholde de af Nordjyllands Amt fastsatte støjgrænser. Det er samtidig Miljøstyrelsens vurdering, at ovennævnte støjgrænser for den anførte enkeltbolig vil kunne overholdes.

Affald

Det er Miljøstyrelsens opfattelse, at deponering af fejlproduktioner på kontrolleret losseplads i alt væsentligt bør kunne undgås, således at der kan spares lossepladskapacitet. Styrelsen finder derfor, at virksomheden skal udarbejde en teknisk/økonomisk plan for mindst 90% genanvendelse af fejlproduktioner indeholdende en blanding af kalk og jernsulfat (60-100 tons pr. år), således at planen kan iværksættes senest pr. 1. januar 2000.

Spildevand

Vedrørende Danmarks Naturfredningsforenings klage over udledningen af overfladevand til Limfjorden skal Miljøstyrelsen henvise til Nordjyllands Amts bemærkninger. Heraf fremgår bl.a., at den fastsatte grænseværdi på 50 mg kalk pr. liter udledningsvand ifølge en undersøgelse vil sikre, at kalkforureningen af Limfjorden ikke er synlig, og at amtet ud fra en afvejning af miljømæssige og økonomiske faktorer finder det acceptabelt, at der forekommer en vis synlig forurening af fjorden med jernsulfat nær udledningspunktet.

Miljøstyrelsen kan tilslutte sig amtets bemærkninger, idet styrelsen skal gøre opmærksom på, at amtet ikke har hjemmel til at kræve udledningerne af overfladevand tilført det offentlige kloaksystem."

Tidligere truffe afgørelser om tilladelse til påbegyndelse af bygge- og anlægsarbejder vedrørende slurry-anlæg.

Den af Nordjyllands Amt den 2. september 1996 truffe afgørelse om tilladelse til igangsætning af bygge- og anlægsarbejde til slurry-anlæg lyder således:

"DLG Aggersund har ved brev af 15. august 1996 ansøgt om godkendelse af slurry-anlæg i tilknytning til dybdekalkprojektet. Den fremsendte ansøgning afløser tidligere fremsendte ansøgninger i samme sag.

Baggrund for sagen

I tilknytning til indvinding af dybdekalk i råstofområdet ansøger DLG Aggersund Kalkværk om godkendelse til etablering og drift af slurry-anlæg. Det ansøgte anlægs placering fremgår af vedlagte kortbilag².

Det ansøgte slurry-anlæg er - bortset fra den ændrede udformning - i princippet omfattet af kalkværkets miljøgodkendelse af 5. januar 1996. Projektet er imidlertid med hensyn til bygningsplacering og bygningsudformning ændret i forhold til kalkværkets totalgodkendelse af 5. januar 1996 og har i øvrigt frem til d.d. undergået en række ændringer. Nordjyllands Amt har således den 29. september 1995 og 8. august 1996 meddelt accept til samme produktionsanlæg, men i en anden udformning.

Den ansøgte placering er omfattet af lokalplan nr. 60, der udlægger området til forarbejdning af kalkprodukter, der har en produktionsmæssig og/eller arbejdsmæssig tilknytning til kalkproduktion. Nordjyllands Amt vurderer, at det ansøgte er i overensstemmelse med lokalplanen for området.

Nordjyllands Amt har vurderet, at det ansøgte anlæg ikke forudsætter tilvejebringelse af regionplantillæg med ledsagende VVM-redegørelse (vurdering af virksomhedens indvirkning på miljøet), ligesom det ansøgte ikke er en risikovirksomhed i henhold til risikobekendtgørelsen.

Nordjyllands Amt har endvidere vurderet, at det er overvejende sandsynligt, at det ansøgte kan godkendes eller holdes inden for vilkårene i kalkværkets gældende miljøgodkendelse, idet der alene ændres på eksisterende støjforhold. Det er af ansøger oplyst, at det ansøgte ikke medfører andre, nye emissioner eller ændringer i andre, eksisterende emissioner. Aggersund Kalkværk har i ansøgningsmaterialet vurderet, at støjgrænserne kan overholdes i forbindelse med det ansøgte slurry-anlæg. Amtet har imidlertid anmodet kalkværket om supplerende oplysninger med henblik på en nærmere afklaring af eventuelle støjproblemer. I den forbindelse har kalkværket telefonisk ansøgt om på eget ansvar at igangsætte bygge- og anlægsarbejder.

Amtets afgørelse

Nordjyllands Amt meddeler herved i henhold til miljøbeskyttelseslovens § 33, stk. 2, tilladelse til igangsætning af bygge- og anlægsarbejde til det ansøgte slurry-anlæg. Det skal præciseres, at bygge- og anlægsarbejderne sker på bygherrens eget ansvar. Ligeledes skal det præciseres, at anlægsarbejdets igangsætning ikke indebærer nogen indskrænkning i godkendelsesmyndighedens ret til at meddele afslag på en ansøgning om miljøgodkendelse eller klagemyndighedens ret til at ændre eller ophæve miljøgodkendelsen. Det følger heraf, at Nordjyllands Amt

² Ikke vedlagt nævnets afgørelse.

uagtet det eventuelt påbegyndte bygge- og anlægsarbejde kan meddele afslag på miljøgodkendelse til det ansøgte, dersom vejledende grænseværdier for støj ikke kan overholdes.

Tilladelsen omfatter alene bygge- og anlægsarbejder. Driften af anlægget må ikke påbegyndes før end der foreligger godkendelse hertil fra amtet.

Man skal gøre opmærksom på, at nærværende afgørelse alene er truffet i henhold til miljøbeskyttelsesloven, og at det påhviler ansøger selv at indhente øvrige nødvendige tilladelser, herunder byggetilladelse hos Løgstør Kommune."

I skrivelse af 31. oktober 1996 meddelte Nordjyllands Amt endvidere Aggersund Kalkværk følgende:

"DLG Aggersund har ved brev af 15. august 1996 ansøgt om godkendelse af slurry-anlæg i tilknytning til dybdekalkprojektet. Den fremsendte ansøgning afløser tidligere fremsendte ansøgninger i samme sag.

Nordjyllands Amt har i brev af 2. september 1996 udbedt supplerende oplysninger i form af en støjvurdering udført ved akkrediteret firma. Støjvurderingen er krævet med det formål at afklare, om det ansøgte forudsætter selvstændig godkendelse efter miljøbeskyttelseslovens § 33, eller om det ansøgte kan etableres og drives i overensstemmelse med gældende miljøgodkendelse af 5. januar 1996.

Nordjyllands Amt har den 2. september 1996 meddelt tilladelse i henhold til miljøbeskyttelsesloven til igangsætning af bygge- og anlægsarbejde til slurry-anlægget på Aggersund Kalkværks eget ansvar.

Den 21. oktober 1996 har amtet modtaget støjrapport udført ved Acoustica - Carl Bro. Rapporten viser, at de i kalkværkets miljøgodkendelse fastsatte støjgrænser kan overholdes, såfremt slemmetromlen dæmpes, således at kildestyrken er 5 dB lavere end for den nuværende tromle. Aggersund Kalkværk har den 24. oktober 1996 telefonisk oplyst, at man forventer at kunne dæmpe slemmetromlen med 5 dB ved støjisolering/indkapsling af gear og motor, således som det fremgår af den fremsendte støjrapport.

Idet støjbidraget fra den ansøgte aktivitet kan holdes inden for grænserne af kalkværkets samlede miljøgodkendelse, har Nordjyllands Amt truffet afgørelse om, at det ansøgte slurry-anlæg ikke er selvstændigt godkendelsespligtigt efter miljøbeskyttelseslovens § 33. Det ansøgte anlæg kan etableres og drives inden for eksisterende miljøgodkendelse. Til grund for denne afgørelse er lagt:

- at det ansøgte anlæg i princippet er omfattet af eksisterende godkendelse, idet anlægget oprindeligt er ansøgt delvist placeret ved kalkværket, delvist på havnearealet. En flytning af det samlede anlæg til kalkværket vil alene øge afstanden til nærmeste boliger, og herved mindske risikoen for forureningsgener,
- at det er oplyst, at der udover støj ikke forekommer andre miljømæssigt betydende emissioner fra anlægget, og
- at støjberedning udført ved akkrediteret firma viser, at eksisterende godkendelses vilkår kan overholdes, når anlægget er støjdæmpet.

Afgørelsen kan i henhold til miljøbeskyttelseslovens § 37 ikke påklages til anden administrativ myndighed. Såfremt De ønsker afgørelsen prøvet ved civil domstol, skal dette ske inden 6 måneder fra modtagelsen af denne skrivelse, jf. miljøbeskyttelseslovens § 101, stk. 1.

Nordjyllands Amt skal underrettes om anlæggets ibrugtagning umiddelbart efter, at denne har fundet sted. Aggersund Kalkværk skal ligeledes ved akkrediteret firma senest 3 måneder efter anlæggets ibrugtagning fremsende dokumentation for, at slemmetromlen er støjdæmpet svarende til mindst 5 dB som forudsat i støjrapporten. Foranstående krav er fastsat i medfør af vilkår 10, 33 og 35 i miljøgodkendelsen af 5. januar 1996.

Den af amtet meddelte tilladelse i henhold til miljøbeskyttelsesloven til igangsætning af bygge- og anlægsarbejder blev den 8. september 1996 påklaget af Midtjords Naturforening til Miljøstyrelsen. Nordjyllands Amt vil underrette Miljøstyrelsen om, at amtet nu har truffet afgørelse vedrørende selve godkendelsesspørgsmålet."

Miljøstyrelsen, til hvilken Nordjyllands Amts afgørelse om igangsætning af bygge- og anlægsarbejder forinden var blevet påklaget af Midtjord Naturforening, traf i skrivelse af 21. april 1997 sålydende afgørelse:

"Nordjyllands Amt har ved skrivelse af 2. september 1996 meddelt Aggersund Kalkværk tilladelse til igangsætning af bygge- og anlægsarbejde i forbindelse med et slurry-anlæg.

Ved skrivelse af 13. september 1996 har Nordjyllands Amt fremsendt Midtjord Naturforenings klage over tilladelsen samt materiale vedrørende sagen.

Redegørelse for sagen

Dansk Landbrugs Grovvareselskab a.m.b.a., Aggersund Kalkværk, har ved brev af 15. august 1996 ansøgt Nordjyllands Amt om miljøgodkendelse af et slurry-anlæg, et anlæg til behandling af kalk i tilknytning til et projekt for indvinding af dybdekalk (finkalk).

Ved brev af 15. august 1996 til amtet vedrørende dybdekalkprojektet har kalkværket beskrevet projektet og i den forbindelse oplyst, at anlæggets udformning er ændret i forhold til tidligere beskrivelser, men at den overordnede udformning er uændret.

I forbindelse med tilladelsen til bygge- og anlægsarbejde af 2. september 1996 anfører amtet, at slurry-anlægget i princippet er omfattet af kalkværkets samlede miljøgodkendelse af 5. januar 1996, men at anlægget med hensyn til placering og udformning er ændret i forhold til forudsætningerne for denne godkendelse.

Amtet vurderer endvidere,

- "at det ansøgte anlæg ikke forudsætter tilvejebringelse af regionplantillæg med ledsagende VVM-redegørelse, ligesom det ansøgte ikke er en risikovirksomhed i henhold til risikobekendtgørelsen.", og
- "at det er overvejende sandsynligt, at det ansøgte kan godkendes eller holdes inden for vilkårene i kalkværkets gældende miljøgodkendelse, idet der alene ændres på eksisterende støjforhold."

Amtet anfører i den forbindelse, at Aggersund Kalkværk har vurderet, at støjgrænserne kan overholdes i forbindelse med det ansøgte slurry-anlæg, men at man har anmodet kalkværket om supplerende oplysninger med henblik på en nærmere afklaring af eventuelle støjproblemer.

Den 31. oktober 1996 træffer Nordjyllands Amt afgørelse vedrørende Aggersund Kalkværks ansøgning om godkendelse af slurry-anlægget. Ifølge afgørelsen er anlægget ikke selvstændigt godkendelsespligtigt efter miljøbeskyttelseslovens § 33, men kan etableres og drives inden for rammerne af den eksisterende godkendelse af 5. januar 1996. Det meddeles i afgørelsen, at denne, i henhold til miljøbeskyttelseslovens § 37, ikke kan påklages til anden administrativ myndighed.

Det fremgår endvidere af afgørelsen, at amtet den 21. oktober 1996 har modtaget en støjrapport udført af Acoustica, der viser, at de i kalkværkets miljøgodkendelse fastsatte støjgrænser kan overholdes, såfremt der i forbindelse med slurry-anlægget gennemføres visse støjdæmpende foranstaltninger.

Klagen

Midtjord Naturforening begrundet sin klage med, at Nordjyllands Amt siden miljøgodkendelsen blev meddelt den 5. januar 1996 har truffet 5 afgørelser, som har medført så meget rod i sagsbehandlingen ved de forskellige instanser, at ingen længere har overblik over, hvad der faktisk foregår på Aggersund Kalkværk.

Foreningen beder samtidig Miljøstyrelsen oplyse, hvorfor de afgørelser, der er truffet før denne, ikke har kunnet påklages, og hvorfor den nu påklagede afgørelse ikke er offentliggjort.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Miljøstyrelsen skal indledende bemærke, at Nordjyllands Amt's tilladelse til bygge- og anlægsarbejde i forbindelse med etablering af slurry-anlægget ifølge det i sagen oplyste er meddelt på normale vilkår for sådanne tilladelser.

Miljøstyrelsen skal endvidere bemærke, at grundlaget for at tage afgørelsen op til behandling ved 2. instansen i realiteten er bortfaldet efter, at Nordjyllands Amt har truffet afgørelse om, at slurry-anlægget ikke kræver en selvstændig miljøgodkendelse, men er omfattet af den samlede miljøgodkendelse af 5. januar 1996. Dette fremgår af miljøbeskyttelseslovens § 37, som indeholder den bestemmelse, at godkendelsesmyndighedens afgørelse af, om et anlæg er godkendelsespligtigt, ikke kan påklages til anden administrativ myndighed.

Miljøstyrelsen finder på denne baggrund ikke anledning til at ændre amtets afgørelse.

Til Midtjyd Naturforenings spørgsmål om, hvorfor de tidligere afgørelser ikke har kunnet påklages, skal Miljøstyrelsen ligeledes henvise til § 37.

Til spørgsmålet om, hvorfor den påklagede afgørelse ikke er offentliggjort, skal Miljøstyrelsen henvise til amtets oplysning om, at amtet i den konkrete sag har vurderet, at kredsen af klageberettigede med væsentlig interesse i sagen, svarer til de foreninger/myndigheder, der har fået særskilt underretning. Amtet har således ikke anset det for nødvendigt at offentliggøre tilladelsen. Miljøstyrelsen er enig med amtet i denne vurdering.

Miljøstyrelsens afgørelse

Nordjyllands Amt's afgørelse af 2. september 1996 stadfæstes."

Andre afgørelser.

I tilknytning til virksomhedens aktiviteter er meddelt indvindingstilladelse i henhold til råstofloven til indvinding af kalk i nærmere angivne områder frem til år 2030. Den oprindelige tilladelse blev meddelt (stadfæstet) af det daværende Miljøankenævn den 13. marts 1988 på nærmere angivne vilkår - herunder vilkår om støjudsendelse. Indvindingstilladelsen er senere ændret på visse punkter (Miljøklagenævnet den 15. april 1994 og den 7. juli 1995, Skov- og Naturstyrelsen den 20. august 1987, den 20. maj 1994 og den 26. marts 1997).

Støjvilkår for indvindingsaktiviteterne blev formuleret således i Miljøankenævnets afgørelse af 13. marts 1988:

"Driften af råstofgraven med tilhørende anlæg må ikke medføre, at det ækvivalente, konstante, korrigerede lyd-niveau overstiger følgende værdier i dB(A) målt i henholdsvis skel mod beboelser beliggende i byzone og 10 m fra beboelser beliggende i landzone:

Område	Dag 07 - 18	Aften kl. 18 - 22 Søn- og helligdage kl. 07 - 18 samt lørdag kl. 14 - 18	Nat kl. 22 - 07.
Åben og lav Bebyggelse	45	40	35
Beboelser i Landzone	55	45	40

Maksimalværdien af støjniveauet må om natten ikke overstige de anførte natværdier med mere end 15 dB(A).

Virksomheden skal ved målinger dokumentere, at støjvilkårene overholdes.

Støjmålingen skal udføres af et firma, der er autoriseret til, eller af Nordjyllands Amtskommune er anerkendt til at foretage denne måling. Støjmålingerne skal udføres efter de retningslinier, der er anført af Miljøstyrelsen, jf. Vejledning nr. 5/1984 og i øvrigt efter nærmere anvisning fra Nordjyllands Amtsråd.

Behandlingsanlæg og læssemaskiner mv. skal om fornødent støjdæmpes, så ovennævnte grænseværdi for støj i omgivelserne overholdes. Støjdæmpning kan eksempelvis ske ved gummibeklædning eller indkapsling af maskindele, eller ved oplægning af jordvolde ved ejendommens skel mod de nærmestliggende beboelsesejendomme."

Herudover er der i afgørelsen stillet vilkår om blandt andet om "spredning af støv fra kalkværket" og vibrationer fra råstofgraven samt vilkår om udførelse af en grave- og efterbehandlingsplan.

I Skov- og Naturstyrelsens afgørelse af 26. marts 1997 ændredes kravene til indholdet af grave- og efterbehandlingsplanen således, at "alle anlæg af betydning for råstofindvindingen og de tilknyttede bearbejdnings- og produktionsanlæg, som de kendes i dag fremgår af planen". Det forudsættes herved, at den del af styrelsens afgørelse, der vedrører anlæg af støjvolde mod den omkringliggende beboelse, om fornødent tages op til revurdering af Skov- og Naturstyrelsen, afhængig af Miljøstyrelsens og eventuelt Miljøklagenævnets afgørelse (d.v.s. nærværende afgørelse).

Klagen til nævnet over tilladelsen til bygge- og anlægsarbejder.

Midtfjord Naturforening har i skrivelse til nævnet af 20. juli 1997 påklaget den af Miljøstyrelsen den 21. april 1997 truffne afgørelse om tilladelse til bygge- og anlægsarbejder vedrørende et slurry-anlæg.

I klagen anføres blandt andet følgende:

"Siden september 1995 er der truffet 10 såkaldte "afgørelser". Det er bemærkelsesværdigt, at blot denne ene afgørelse fra september 1996 vedrørende bygge- og anlægsarbejder til slurry-anlæg nu kommer til Miljøklagenævnets kendskab.

Amtet har tilsyneladende valgt en taktisk fremgangsmåde i forbindelse med sagsbehandlingen, så man i princippet til enhver tid udehukker enhver form for klage, selvom tidligere afgørelser fra overordnede myndigheder ikke bliver respekteret."

Til belysning af klagen blev denne vedlagt kopier af en række skrivelser med bilag og Midtfjord Naturforenings bemærkninger til de enkelte skrivelser.

Det fremgår blandt andet af disse, at Midtfjord Naturforening finder:

- at visse anlæg på virksomheden "usynliggøres" i amtets sagsbehandling,
- at et firma, der selv er part i sagen også fungerer som uvildig ekspert,
- at hverken Nordjyllands Amt eller Miljøstyrelsen behandler sagen om Aggersund Kalkværk i overensstemmelse med Miljøklagenævnets afgørelse af 18. september 1992,
- at der i forbindelse med tilladelsen til etablering af det ændrede slurry-anlæg er sket en forøgelse af den oprindelige bygning fra 48 meter til nu 138 meter uden nogen reel mulighed for påklage,

- at Midtfjord Naturforening sammenfattende finder, at der efter foreningens opfattelse ikke er foretaget miljømæssig vurdering af slurry-anlægget i sammenhæng med de øvrige virksomheder på Aggersund Kalkværk.

Med baggrund i foreningens oplevelser i forbindelse med sagsbehandlingen i forhold til denne virksomhed finder Midtfjord Naturforening, at det er af afgørende principiel betydning at få fastslået:

Hvad betyder en samlet vurdering?

Hvad betyder en samlet miljøgodkendelse?

Skal vilkår og krav, der er stillet i godkendelser overholdes?

Kan en myndighed tilsidesætte krav og vilkår fra en overordnet myndighed?

Hvor længe kan en virksomhed blive ved at få nye tilladelser, når man ikke i 1997 endnu har efterlevet krav stillet i 1992?

Kan en myndighed med et "snuptag" lægge bevisbyrden over på naboerne til en virksomhed - og dermed i den grad forringe retssikkerheden for disse - samtidig med at kontrolprogrammet i tilladelsen ikke kræves overholdt?"

Supplerende oplysninger vedrørende tilladelsen til påbegyndelse af bygge- og anlægsarbejder.

Miljøstyrelsen har med skrivelse til nævnet af 22. august 1997 sendt de sagsakter, som har ligget til grund for Miljøstyrelsens behandling af sagen om bygge- og anlægsarbejder.

Midtfjord Naturforening har den 21. oktober 1997 sendt nævnet sålydende skrivelse:

"Miljøklagenævnet har i skrivelse af 13. oktober 1997 til Midtfjord Naturforening angående ovennævnte sag oplyst, at nævnet har anmodet Carl Bro A/S, der repræsenterer DLG Aggersund Kalkværk, Nordjyllands Amt og Miljøstyrelsen om en udtalelse i anledning af foreningens klage.

Midtfjord Naturforening anmoder hermed Miljøklagenævnet foranledige, at foreningen får lejlighed til at fremkomme med bemærkninger til disse udtalelser.

Midtfjord Naturforening har i øvrigt nu modtaget kopi af en ny afgørelse fra Nordjyllands Amt, dateret 6/10 97. Denne afgørelse vedrører samme sag.

Medsendte kopi af: "Afgørelse vedrørende opstilling af skillevæg i eksisterende lagerhal samt etablering af læssetunnel" er for os at se et forsøg på at "sløre" den såkaldte afgørelse af 5/6 97, som er en tilladelse til en 29 x 45 meters udvidelse samt en 1000 m³ tank. Ifølge afgørelsen af 6/10 97 kan virksomheden åbenbart indtil videre nøjes med en skillevæg og en læssetunnel.

Taktikken er velkendt. Både i forbindelse med den samlede miljøgodkendelse, spørgsmålet om VVM-pligt, dybdegravningsprojektet og andre senere tilladelser, der er beskrevet i MN's breve og bilag, har vi oplevet, at den lille elegante manøvre med at "fjerne" hele anlæg, dele af anlæg, ændre anlæg og stille andre tilladelser i bero - eller arbejde i "felt til oktober" har virket efter hensigten.

Så snart en overordnet myndighed har behandlet sagen, dukker de "gemte" projekter op igen - ofte i udvidet form. Denne gang i form af en læssetunnel.

Som kronen på værket vurderer amtet - som sædvanlig - at dette nye projekt blot kan indgå i den samlede godkendelse uden videre.

På den måde bliver virksomheden aldrig udsat for en reel samlet vurdering - og naboerne får ingen sikkerhed for, hvad det hele ender med."

Miljøstyrelsen har i skrivelse til nævnet af 23. oktober 1997 givet følgende bemærkninger til klageskrivelsen fra Midtfjord Naturforening af 20. juli 1997:

"Miljøklagenævnet har ved skrivelse af 13. oktober 1997 anmodet Miljøstyrelsen om en udtalelse til det, klagen har anført i sin klageskrivelse, fremsendt med nævnets skrivelse af 24. juli 1997.

I den anledning skal Miljøstyrelsen udtale følgende til Midtfjord Naturforening's skrivelse af 20. juli 1997:

Side 1:

Klagen synes primært at være begrundet i utilfredshed med proceduremæssige og administrative forhold, herunder Nordjyllands Amt's administration i henhold til miljøbeskyttelseslovens § 37.

Herom skal Miljøstyrelsen i øvrigt henvise til bemærkningerne i sine afgørelser af 21. april 1997 og 24. juli 1997.

Side 2:

Klagerens påstand om, at hverken amtet eller Miljøstyrelsen vil sagsbehandle i overensstemmelse med Miljøklagenævnets afgørelse af 18. september 1992 må bero på en misforståelse. Nævnets afgørelse lægger efter Miljøstyrelsens opfattelse ikke op til, at råstofindvindingsvirksomhed og produktionsanlæg miljømæssigt skal behandles samlet i medfør af miljøbeskyttelsesloven.

Midtfjord Naturforening har i skrivelse til nævnet af 27. oktober 1997 givet følgende bemærkninger til den ovenfor nævnte skrivelse af 23. oktober 1997 fra Miljøstyrelsen:

"Bemærkninger til Miljøstyrelsens udtalelser til:

Side 1:

Ifølge Miljøstyrelsen synes klagen primært at være begrundet i utilfredshed med proceduremæssige og administrative forhold... Det er korrekt, at der er problemer med disse forhold. Det er resultatet af dette, der giver os alle problemerne i forbindelse med udstedelse af diverse "afgørelser" og tilladelser.

Side 2:

Miljøstyrelsens opfattelse af, at det skulle være muligt at adskille råstofindvindingsvirksomhed fra produktionsanlæg er uforståeligt - især når dybdekridtprojektet er direkte forbundet med produktionsanlæggene gennem rørforbindelser, og det samtidig er de samme maskiner, der arbejder i både indvindings- og produktionsdelen.

Dokumentationen for ovennævnte påstand vedlægges i form af bilag nr. 190 fra sagen om grundvandssænkning til kote - 20 meter. Dette projekt, som allerede har medført øgede revnedannelser i nabohuse, er ikke medregnet i den såkaldte samlede vurdering af virksomheden."

Nordjyllands Amt har i skrivelse til nævnet af 13. november 1997 givet følgende bemærkninger til klageskrivelsen af 20. juli 1997:

"Nordjyllands Amt har følgende bemærkninger til klageskrivelsen. Der henvises til nummerering på vedlagte kopi af klagen. De steder i klagen, der ikke er kommenteret, er forhold, som efter amtets opfattelse nærmere har karakter af spørgsmål til klagenævnet.

1. Det vides ikke, hvad denne påstand har baggrund i. Det er kutyme, at myndigheden følger klagenævnsafgørelser. Alternativet til at følge en klagenævnsafgørelse måtte i givet fald være prøvelse ved domstol.
2. Amtet tilrettelægger ikke nogen form for taktik i sagsbehandlingen. I tilfælde, hvor der træffes afgørelse med klageret, meddeles klagemuligheden. I tilfælde, hvor det ansøgte kan administreres inden for gældende miljøgodkendelse, meddeles der i overensstemmelse med miljøbeskyttelsesloven ikke klagemulighed.
3. Det mere end antydes, at amtet usynliggør forhold ved virksomheden alt efter hvad der er passende i forhold til, hvad man (amtet?) vil opnå. Hertil bemærkes, at amtet ikke har nogen interesse i at skjule forhold ved virksomheden. Virksomheden er blot en ud af mange listevirksomheder, amtet skal tage sig af i henhold til miljøbeskyttelsesloven, og der er efter amtets vurdering ikke forhold ved virksomheden, der på væsentlig måde adskiller denne fra andre virksomheder i miljømæssig henseende. Det forekommer, at Midtjords Naturforening skyder vel rigeligt over målet ved at tillægge amtet en konspiratorisk interesse i at skjule virksomhedsanlæg efter for godt befindende. Amtet administrerer efter miljøbeskyttelsesloven og alle oplysninger, der ikke har krav på beskyttelse som følge af konkurrencemæssige hensyn, er offentligt tilgængelige.

Det er anført, at kalkværkets konsulent Carl Bro as ikke kan anses som værende en uvildig rådgiver i sagen. Amtet er af den opfattelse, at det er op til den ansøgende virksomhed at vælge et akkrediteret rådgivende firma. Selve akkrediteringsordningen er amtets garanti for uvildigheden.

4. Miljøklagenævnets afgørelse af 11.09.92 vedrører Scansorb-anlægget. Afgørelsen siger, at Scansorb-anlægget og kalkværket burde været behandlet godkendelsesmæssigt samtidigt. Idet kalkværket imidlertid efter indkaldebekendtgørelsen skulle søge en samlet godkendelse inden januar 1994, traf klagenævnet afgørelse om at tidsbegrænse godkendelsen til Scansorb-anlægget.

Siden den 5. januar 1996 har kalkværket, Scansorb-anlægget og andre aktiviteter på virksomhedsområdet fået en samlet miljøgodkendelse i overensstemmelse med indkaldebekendtgørelsen og Miljøklagenævnets afgørelse.

5. Amtet har den 2. september 1996 meddelt tilladelse til igangsætning af bygge- og anlægsarbejde på slurry-anlægget. Kalkværket ønskede at gå i gang inden der forelå den nødvendige dokumentation for støj. Amtet har i den forbindelse skønnet, at muligheden for støjoverholdelse var sandsynlig, og at det ansøgte var i overensstemmelse med gældende plangrundlag. Virksomheden har som følge heraf fået tilladelse til at gå i gang på eget ansvar. Denne afgørelse er påklageberettiget i henhold til miljøbeskyttelseslovens § 91.

Den 19. oktober 1996 foreligger støjrapport ved akkrediteret firma, der viser, at anlægget kan overholde gældende støjgrænser, når en slemmetromle støjdæmpes med 5 dB(A). Som følge heraf træffer amtet den 31. oktober 1996 afgørelse om, at det ansøgte kan administreres inden for rammerne af gældende miljøgodkendelse af 5. januar 1996, og at ny, supplerende miljøgodkendelse således ikke er fornøden. Der stilles i henhold til miljøgodkendelsens vilkår 10, 33 og 35 krav om, at det efterfølgende dokumenteres, at slemmetromlen støjdæmpes 5 dB(A).

Den 7. maj 1997 søger kalkværket om en yderligere tilbygning til lagerhallen, der anvendes til slurryproduktion, herunder indbygning af slemmetromlen, hvilket rent miljømæssigt er en fordel. Idet der ikke på betydende måde ændres på de forudsætninger, der er lagt til grund ved støjrapporten af 19. oktober 1996, har amtet accepteret denne udvidelse inden for gældende miljøgodkendelse af 5. januar 1996. Denne afgørelse er ligeledes ikke påklageberettiget.

Med hensyn til anførte bygningsstørrelser bemærkes det, at selve størrelsen af bygningen først og fremmest er et spørgsmål i forhold til lokalplanen. Det interessante i henhold til miljøbeskyttelsesloven er, om den ansøgte aktivitet giver anledning til ændret miljøbelastning i omgivelserne.

Midtjords Naturforening skal medgives, at det kan virke uoverskueligt med de mange ansøgninger og ændringer til ansøgninger, som kalkværket har fremsendt i forbindelse med slurryproduktionen. Amtet er imidlertid af den holdning, at det står en virksomhed frit for at indsende ansøgninger og at ændre i disse - uagtet at de mange ændringer kan virke forvirrende på såvel myndighed som naboer til den pågældende

virksomhed.

6. Virksomheden er samlet vurderet i forbindelse med miljøgodkendelsen fra 5. januar 1996. Dette var netop et af hovedformålene med godkendelsen.
7. Den ansvarlige virksomhed er DLG Aggersund Kalkværk, som er en afdeling af Dansk Landbrugs Grovvarereselskab. Dankalk er et datterselskab af DLG og står alene for salg og transport af produkterne. Idet det er DLG Aggersund Kalkværk, der ejer bygning, anlæg og materiel, og som har ansat personalet, er miljøgodkendelsen og efterfølgende afgørelser meddelt DLG Aggersund Kalkværk.
8. Det er almindeligt, at det som udgangspunkt er den ansøgende virksomhed, der efter myndighedens anvisning leverer baggrundsmateriale til en miljøgodkendelse, herunder at virksomheden rekvirerer akkrediterede firmaer, hvor dette er påkrævet. Om ansøgningsmaterialet fremsendes fra DLG Aggersund Kalkværk, datterselskabet Dankalk eller DLG's kontor i Århus (hvor virksomheden fra tid til anden henter teknisk bistand) anser amtet for underordnet.

Carl Bro A/S har i skrivelse til nævnet af 20. november 1997 meddelt, at indholdet af klageskrivelsen af 20. juli 1997 ikke har givet anledning til bemærkninger.

Midtfjord Naturforening har i skrivelse til nævnet af 4. december 1997 givet følgende bemærkninger til skrivelsen nævnt ovenfor fra Nordjyllands Amt af 13. november 1997 til nævnet:

“Ad 1:

Amtets miljøkontor ved ikke, hvad denne påstand har baggrund i. Årsagen er, at sagsbehandleren på miljøkontoret ikke ved, hvad sagsbehandleren på landskabskontoret foretager sig. Sagsbehandleren (B. Mølgaard Andersen) fritager ganske enkelt virksomheden for vilkår om synliggørelse af anlæg i grave- og efterbehandlingsplanen. Disse vilkår er stadfæstet af Miljøklagenævnet. Resultatet er nu, at Skov- og Naturstyrelsen har krævet en ny plan, hvoraf det i vilkårene beskrevne skal fremgå.

Ad 2:

Hvis amtet ikke har tilrettelagt nogen form for taktik i sagsbehandlingen for at usynliggøre den samlede virksomhed, må årsagen til usynliggørelsen være manglende koordinering mellem amtets kontorer og sagsbehandlere.

Ad 3:

Det oplyses at: “Det forekommer, at Midtfjord Naturforening skyder vel rigeligt over målet ved at tillægge amtet en konspiratorisk interesse i at skjule virksomhedsanlæg efter forgodtbefindende.” Det er foreningens opfattelse, at det ikke er muligt at skyde over målet i den forbindelse, når man tager i betragtning, at amtet rent faktisk har været virksomheden behjælpelig med at “glemme” vilkår og andre forhold, der vedrører virksomheden.

Eksempel:

Nordjyllands Amt afholdt et offentligt møde på Løgstør Parkhotel den 29. september 1992 angående Aggersund Kalkværks ansøgning om at sænke grundvandet 20 meter.

Amtet oplyste blandt andet på mødet, at der ikke ville blive tilladt nogen grundvandssænkning, før der var etableret et kontrolprogram. Det blev også fastslået, at der ikke måtte sænkes med mere end 5 meter pr. år.

Amtet oplyste også, at det beskyttede vandløb Stenbækken ville komme med i kontrolprogrammet, og at midelværdien for vandstanden i omtalte vandløb ikke måtte komme under en trediedel.

Referatet fra mødet 29. september 1992 viser Nordjyllands Amt som en ansvarlig instans, der står som garanti for, at projektet ville blive nøje overvåget gennem et kontrolprogram, såfremt tilladelsen blev givet. Det lovede godt, og vi var meget tilfredse. Desværre havde det intet med virkeligheden at gøre.

Det fremgår af sagens bilag 90, at amtet den 18. september - altså 11 dage før det offentlige møde blev afholdt - havde givet tilladelse til en 8 meters grundvandssænkning uden krav om kontrol.

Det er ufatteligt, at man iscenesætter sådan en "cirkusforestilling", hvor man misinformerer, fortier at tilladelsen er givet, og som ansvarlig myndighed direkte lyver.

Det fremgår også af sagens bilag 119, at der aldrig som lovet blev etableret kontrolforanstaltninger i det beskyttede vandløb Stenbækken. Det fremgår endvidere af bilaget, at Miljøstyrelsen er af den opfattelse, at det ikke er realistisk at tro, der fortsat vil være vand i Stenbækken.

Når amtet stadig tror, at der vil blive ved med at være vand i Stenbækken, selv om grundvandsstanden sænkes 4 meter under vandløbet, mister offentligheden selv sagt troen på amtets evne til at vurdere sammenhænge, hvilket igen udmønter sig i manglende respekt for den behandlende myndighed.

Når det ydermere fremgår af sagens bilag 145, at virksomheden blot har kunnet lave en telefonisk aftale med amtets miljøchef om en grundvandssænkning, der sidenhen viste sig at blive i 20 meters dybde - som var i strid med Miljøstyrelsens krav - og som i øvrigt manglede en udledningstilladelse - må der fra Midtford Naturforenings synspunkt være belæg for påstanden om positiv særbehandling af virksomheden. Vi formoder, at amtet ikke tilsidesætter overordnede myndigheders krav generelt i forhold til alle virksomheder.

Når naboernes huse i forbindelse med grundvandssænkningen begyndte at revne, blev Carl Bro Anlæg A/S blot bestilt til at gennemgå de revnede huse. Efter gennemgangen var konklusionen, at de revner, der nu havde vist sig efter 25 år, ikke skyldes grundvandssænkningen, men derimod manglende nedbør.

Amtet anser rapporten fra Carl Bro Anlæg A/S som værende uvildig. Dette finder vi ganske urimeligt, da Carl Bro Byg A/S er part i sagen. Carl Bro Byg A/S har tilladelse til det anlæg, der skal behandle det produkt, der pumpes op. Det vil sige, at der for firmaet er en stærk økonomisk interesse i, at projektet fortsætter.

Ad 4:

Det er korrekt, at virksomheden rent faktisk blot har "fået" en miljøgodkendelse. Det er imidlertid Midtford Naturforenings opfattelse, at miljøgodkendelsen ikke er i overensstemmelse med indkaldebekendtgørelsen, da godkendelsen ikke omfatter eller beskriver alle virksomhedens aktiviteter.

Ad 5:

Amtets skøn vedrørende støj er som sædvanlig blot baseret på Carl Bro Acoustica's beregninger. Firmaet Carl Bro har stadig økonomiske interesser i, at projektet fremmes.

Foreningen vil gøre gældende, at det ikke er nok at være akkrediteret. Det må være sådan, at man benytter sig af et akkrediteret firma, der ikke er inhabil. (Økonomiske interesser).

Ad 6:

Virksomheden er ikke vurderet samlet, da ikke alle aktiviteter indgår. Miljøgodkendelsen er ikke i overensstemmelse med de faktiske forhold på virksomheden.

Ad 7:

Midtford Naturforening er fra DLG den 22. marts 1996 orienteret om, at DLG har indgået et leasingarrangement med Den Danske Banks datterselskab Nordania. Leasingaftalen omfatter en række af DLG's produktionsmaskiner, herunder maskiner på Aggersund Kalkværk.

Ad 8:

Det er mere end betænkeligt, at amtet finder det underordnet, om det er den ene eller den anden juridiske virksomhed, der søger. Ved behandlingen i amtet i 1992 blev der blandt andet udtalt, at man lagde vægt på, at Kalkværket havde styr på økonomien og ikke var en økonomisk grønskolling. (se medsendte avisartikel 12/2 92).

1/5 93 (se medsendte artikel) overtog Dankalk det af amtet højt roste Scansorb-anlæg for den fyrstelige sum af 1 kr.

18/12 94 (se medsendte artikel) valgte DLG at Dankalk skulle være selvstændig. Det betød, at DLG ikke hæftede for Dankalks dispositioner. Det fandt vi betænkeligt, da der ifølge regnskaberne er voksende underskud år for år i Dankalk. Vi er ikke helt klare over, om det betyder at Dankalk er en økonomisk grønskolling, men der er nok ingen udsigter til at få et firma til at betale for eventuelle skader, når virksomheden arbejder med accelererede underskud.

Det kan selvfølgelig også blive svært at få godkendt krav.

8/3 96 kunne vi læse i en avisartikel (også medsendt), at det firma, der har fået retten til at påvirke 10 kvadratkilometer med dertil hørende bygninger og grundvand henviser bekymrede naboer til selv at bevise, at Kalkværket har skylden for eventuelle skader.

Når man så samtidig ved, at alle tilladelser bygger på virksomhedens egne oplysninger, og al kontrol er egenkontrol (amtet har fået en næse for det - men det har ikke hjulpet), er der grund til bekymring.

Altså:

Må vi bede om, at den der søger en tilladelse, kun kan få den, såfremt man kan stille en bankgaranti for eventuelle skader.

Det er altså absolut ikke ligegyldigt hvem, der får godkendelser."

Midtjylland Naturforening har i skrivelse til nævnet af 9. december 1997 givet følgende bemærkninger til førnævnte skrivelse af 20. november 1997 fra Carl Bro A/S:

"Carl Bro A/S har anført samme sagsnummer på begge skrivelser, hvilket er ukorrekt. Den skrivelse, hvori det oplyses, at Midtjylland Naturforenings klage ikke giver anledning til kommentarer, drejer sig om bygge- og anlægsarbejder på Aggersund Kalkværk og er påført det korrekte sagsnummer 13/021-2.

Vi tillader os at konkludere, at de dokumenterede oplysninger, foreningen er fremkommet med i forhold til denne sag, accepteres som korrekte.

..."

Klagen til nævnet over den samlede miljøgodkendelse.

Klageskrivelsen fra Midtjylland Naturforening af 17. august 1997 er sålydende:

"Miljøstyrelsen har den 24. juli 1997 fremsendt ovennævnte afgørelse til Miljøklagenævnet.

Midtjylland Naturforening har med henvisning til afgørelsens sidenumre følgende kommentarer til denne:

Side 1:

Det fremgår ikke tydeligt i forbindelse med omtalen af VVM-sagen, at der blev "fjernet" anlæg, inden klagen kunne afvises.

Side 2:

De omtalte tidligere meddelte delgodkendelser, der bortfaldt, er netop dem, der relaterer til de anlæg, der blev "fjernet" før Naturklagenævnet traf afgørelse om VVM-spørgsmålet. På forunderlig vis dukkede de straks efter afgørelsen op igen.

Det oplyses på samme side, at råstofindvindingen og virksomhedens garageanlæg ikke er omfattet af godkendelsen. Vi havde forventet en samlet miljøgodkendelse.

Side 3:

Det oplyses, at der ikke er sat vilkår om driftstider for virksomhedens anlæg. Det er uacceptabelt for de omkringboende, der ligeledes oplever, at det ikke kun er finkalkanlægget, der kører i døgndrift. Vi må i denne varme sommer sove for lukkede vinduer, hvis støjen skal dæmpes bare lidt. Selv med lukkede vinduer er støjen betydelig - også om natten. Derfor er driftstider påkrævet.

Side 10:

Øverste afsnit på denne side opfattes af naboerne til virksomheden som værende både naivt og uholdbart.

Miljøstyrelsen er af den opfattelse, at man kan adskille støjbidraget fra virksomhedens produktions- og indvindingsanlæg.

Det kan ikke lade sig gøre, når disse fungerer samlet med rørforbindelser mellem dybdegravningsmaskinen og de øvrige anlæg. De gravemaskiner, dumpere, kompressorer, scrapere og lignende, der også indgår i både indvinding og produktion, kan ikke henvises til en råstof tilladelse, blot fordi de ikke støjmæssigt kan rummes inden for støjgrænsen.

Midtjords Naturforening har i forbindelse med klagen til Miljøstyrelsen medsendt dokumentation for, at virksomheden har haft behov for - og har fået - dispensation fra gældende støjgrænser - blot for at indvinde. Dengang var der ikke andre anlæg.

Miljøstyrelsen henviser til, at styrelsens syn på denne sag er i overensstemmelse med, at to nært beliggende virksomheder, hvorfra støjen belaster de samme områder, reguleres særskilt.

Miljøstyrelsen "glemmer" at fortælle, at de to virksomheder ligger sammen med Aggersund Kalkværks anlæg i havneområdet (lokalplan 54).

Der er altså 3 virksomheder i samme lokalplan. De 3 virksomheder kan alle hver især overskride de støjgrænser, der er gældende for området. Alle 3 virksomheder påstår, at støjen fra de andre virksomheder er dem uvedkommende. Dette er naturligvis ukorrekt, da naboerne i forbindelse med vedtagelsen af lokalplanen fik at vide, at støjgrænsen, der var fastsat i lokalplanen, var den samlede støj fra alt, hvad der er i lokalplanområdet. Dette er for os et meget principielt punkt.

Den særskilte regulering, Miljøstyrelsen omtaler, er således:

Amtet fører tilsyn med Aggersund Kalkværk og accepterer, at kun kalkværkets støj - og det endda kun delvist - synliggøres i lokalplan 54.

Kommunen skulle føre tilsyn med ralindvindingen, der foregår samme sted, men gør det ikke.

Den sidste virksomhed i lokalplan 54 (Aggersund Sten og Grus) er en nyopstået virksomhed, der har både stenknusere og sorteringsanlæg men tilsyneladende ingen form for godkendelse. Da der ikke er nogen godkendelse, føres der ikke tilsyn med virksomheden.

På et møde mellem Nordjyllands Amt, Aggersund Kalkværk, Løgstør Kommune og Midtjords Naturforening den 17/4 1997 lovede kommunen, at forholdene i lokalplan 54-området ville blive gennemgået og bragt i overensstemmelse med lokalplanens bestemmelser. Det var vi tilfredse med, men kommunen har ikke gjort noget som helst.

Midtfjord Naturforening vil påpege det forkerte i, at Miljøstyrelsen med et pennestrøg gør Aggersund Kalkværk næsten lydøst og usynligt i lokalplan 54 - og så i øvrigt "glemmer" de to andre larmende og forurenende virksomheder samme sted, især når man i forvejen har usynliggjort støjen fra indvindingen på kalkværket og garageanlægget. Omtalte garageanlæg er nu ikke længere garage, men finkalklager, hvilket bevirker, at maskinerne, der havde til huse i garagen, nu opbevares som udendørs oplag.

Side 11:

Miljøstyrelsen kan se de uæstetiske forhold i værkets omgivelser, men styrelsen mener tilsyneladende, det er virksomhedens økonomi, der afgør, hvor meget virksomheden må forurene uden at skulle rydde op efter sig. Når det forholder sig således, bliver der næppe æstetiske forhold omkring Dankalk, da økonomien gennem flere år har været mere end anstrengt.

Side 12:

Det bilag 2, Miljøstyrelsen henviser til, er ikke i overensstemmelse med virkeligheden. Støjkildeberegningen udgår fra en gammel lagerhal ved landevejen. Anlæggene på havnen (lokalplan 54) ligger ca. 400 meter nærmere beboelserne på Gl. Færgevej, og det viser bilag 2 ikke, ligesom bilaget heller ikke viser, at støjen fra dybdegravningsmaskinen er ca. 300 meter nærmere Digevej end det udgangspunkt, bilaget viser.

Ejeren af den enkeltbolig, Miljøstyrelsen har fundet frem til og som ikke har påklaget støjoverskridelserne ved sin bolig, er formodentlig ejeren af den virksomhed, der i mere end 10 år har overtrådt gældende støjgrænser med ralindvinding og forarbejdning af tilkørte materialer.

Det ser også ud som om, Miljøstyrelsen stadig har fuld tillid til og betragter Carl Bro Aucousticas støjrapport som et uvildigt dokument, til trods for at Carl Bro Byg har tilladelse til at opføre anlæg i eget navn på kalkværkets område. Firmaet Carl Bro er ved denne tilladelse selv blevet en af støjkilderne og er dermed part i sagen.

Det er Midtfjord Naturforenings opfattelse, at sagsbehandlingen i forbindelse med Aggersund Kalkværks samlede miljøgodkendelse har vist, at både kommunen, amtet og Miljøstyrelsen blot har arbejdet på, at virksomheden skulle have lovliggjort de anlæg, der var opført uden godkendelse. Samtidig er det tilsyneladende myndighedernes mening, at virksomheden kan foretage alle former for udvidelser, som så automatisk bliver omfattet af den allerede givne godkendelse. Det gør det ekstra betænkeligt.

Når det derudover ser ud til, at grundvandssænkningen til minus 20 meter - og hvad deraf følger - samt råstofindvindingen ikke er medtaget i den samlede miljøgodkendelse, er der for os at se ikke megen "samlet" godkendelse tilbage. Vi opfatter en samlet miljøgodkendelse som en samlet godkendelse af alle virksomhedens aktiviteter.

Det fremgår af den samlede miljøgodkendelse, at det er amtsrådet, der har meddelt denne. Det har efterfølgende vist sig, at miljøgodkendelsen end ikke har været forelagt udvalget for teknik og miljø i amtet. Det finder vi en principiel fejl.

Når det foregår således, er miljølovgivningens principper tilsidesat.

Miljølovgivningens indskrænkning af klageadgang giver samtidig en sagsbehandler større handlefrihed til at opfylde virksomhedens ønsker endda i amtsrådets navn. Det vil sige, at beslutningerne tages uden om det politiske system, hvilket for almindelige borgere betyder, at retssikkerheden fjernes.

Midtfjord Naturforening er overbevist om, at der er sket en fejl i dette tilfælde. Det kan ikke være det, der var formålet med miljølovsreformen og kravet om miljøgodkendelser.

Vi håber, Miljøklagenævnet vil se på det principielle i sagen, så borgerne sikres en sagsbehandling efter gældende regler."

Nævnet modtog den 22. august 1997 en foreløbig klage fra Dansk Landbrugs Grovvareselskab. Virksomhedens klage blev uddybet i skrivelse af 17. september 1997 fra Carl Bro A/S, Sohngårdsholmsvej 2, Ålborg. Skrivelsen fra Carl Bro A/S lyder således:

“Som meddelt i brev af 21. august 1997 ønsker DLG Aggersund Kalkværk at påklage Miljøstyrelsens afgørelse vedrørende lugtvilkår stillet af Nordjyllands Amt. Vi skal hermed på virksomhedens vegne uddybe og begrunde påklagen.

1. Vi finder, at afgørelsen har principiel karakter og kan få betydning for et stort antal kommende sager, bl.a. i grovvarebranchen.
2. Vi finder ikke, at Miljøstyrelsen reelt har forholdt sig til klagens indhold. Klagens hovedpunkter er følgende:
 - Vilkår af generel karakter uden konkret vurdering af aktuel virksomhed.
 - Fastsættelse af kravværdi lig vejledende dimensioneringsgrundlag er ikke rimelig.
 - Krav på 5 LE/m³ ved enkeltboliger i landzone er særdeles restriktivt og uden hensyntagen til den erkendte store usikkerhed på lugtmålinger.

Kopi af klagen er vedlagt som bilag. Vi skal anmode klagenævnet om en stillingtagen til klagens punkter.

I øvrigt finder vi, at amtets lugtvilkår er påført pr. automatik og som standard uden konkret vurdering i den aktuelle sag.

Usikkerheden på lugtmålinger er lig en faktor 2-5 jf. “Sammenlignende lugtmålinger” Århus Amt, Teknisk Rapport, maj 1997. Der savnes på dette grundlag en hensyntagen til usikkerhed ved bedømmelse af måleresultater, f.eks. som det er tilfældet for støj ($\pm 100\%$)

3. Vi er ikke enig i, at amtets vilkår blot er normalt anvendte vilkår på grundlag af Miljøstyrelsens Vejledning nr. 4/1985 om begrænsning af lugtgener fra virksomheder.

Gennem kendskab til og erfaring med en række afgørelser kan vi fastslå, at der jævnlige formuleres følgende vilkår:

- 10 LE/m³ ved nabobeboelser i landzone (bl.a. samlet bebyggelse på ca. 10 ejendomme).
- 10 LE/m³ eller 5-10 LE/m³ i tætbyområder, ved etageejendomme mv.
- 10 LE/m³ for 34 grovvare-/fodervirksomheder i byområder eller placeret bynært og 5-10 LE/m³ for andre 7 grovvare-/fodervirksomheder.

10 LE/m³ er samtidig givet til 2-3 nært placerede virksomheder, der emitterer lugtende stoffer af ens lugtkarakter. Dette gælder sager i Aalborg og Århus, hvor afgørelsen er stadfæstet af Miljøstyrelsen.

Nogle af de omtalte afgørelser kan være eksempler på konkrete afvejninger, som er foretaget før en vilkårsfastsættelse. DLG Aggersund Kalkværk kan således gennem et “generelt vilkår” risikere at blive dårligere stillet end virksomheder, for hvilke der er foretaget konkret vurdering.

På basis af ovenstående håber vi, at Miljøklagenævnet træffer afgørelse om en lempelse alternativt fjernelse af det aktuelle vilkår.”

Supplerende oplysninger vedrørende den samlede godkendelse.

Miljøstyrelsen har med skrivelse af 22. august 1997 sendt nævnet de sagsakter, som har ligget til grund for styrelsens behandling af sagen.

Midtfjord Naturforening er i skrivelse til nævnet af 21. oktober 1997 fremkommet med følgende bemærkninger til virksomhedens klageskrivelse af 17. september 1997:

"Det må for Miljøklagenævnet være bemærkelsesværdigt, at en virksomhed er så interesseret i at blive udsat for en helt konkret vurdering og eventuelt fritaget for vilkår i forbindelse med lugt.

Forklaringen på, at kalkværket vil fritages for at overholde lugtgrænser, er tilsyneladende ganske enkel.

Det fremgår af den oversigt over planer og godkendelser foreningen tilsendte Miljøklagenævnet 20/7 1997, at der i 1991 blev gjort forsøg på at etablere en virksomhed ved navn Endoterm. Det er en virksomhed, der genindvinder opløsningsmidler.

Det fremgår også af Midtfjord Naturforenings oversigt, at jordrensningsfirmaet Newcon A/S og Aggersund Kalkværk i januar 1996 havde planer om at etablere et jordrensningsanlæg på stedet.

Dette ser vi som grunden til virksomhedens klage i februar 1996, og vi mener, tanken er meget nærliggende.

Den forurenede jord fik naboerne til kalkværket tilbudt som støjafskærmende volde. Der kan næppe være tvivl om, at kalkværkets bestræbelse på at blive fritaget for lugtvilkår skal være en slags garanti for ikke at blive erstatningsansvarlig, hvis det lykkes at løse virksomhedens støjproblemer ved at etablere den støjvold, vi mener at have krav på med såkaldt rensed jord, der kan give lugtproblemer og eventuelt andre gener.

Kalkværkets oplysning om, at virksomheden er den eneste forurenende virksomhed i området, er ikke korrekt. De faktiske forhold fremgår af foreningens påklage af 17/8 1997.

Oplysningerne om, at kommuneplanen sikrer der i fremtiden blot vil blive etableret mindre miljøbelastende virksomheder passer kun på et lille delområde.

Kalkværkets arealer kan - uden at komme i konflikt med kommuneplanen - stadigvæk anvendes til alle former for virksomheder.

De nuværende lugtgener fra kalkværket er begrænset ved, at man ganske enkelt har lukket hele området ved lokalplan 54 for offentligheden.

På den måde generer jern- og svovlsyre lugten for det meste blot dem, der sejler forbi området. De registrerer den ubehagelige lugt - og sejler videre.

Såfremt Miljøklagenævnet fritager kalkværket for de aktuelle vilkår vedrørende lugtgrænser, kan det medføre ubeskrivelige vilkår i området. Dels på grund af det, der allerede foregår, dels fordi en eventuel fritagelse - med de erfaringer vi har - vil blive gældende for alle fremtidige aktiviteter."

Miljøstyrelsen har i skrivelse til nævnet af 23. oktober 1997 bemærket følgende til klageskrivelserne fra DLG Aggersund Kalkværk og Midtfjord Naturforening.

"Ad Midtfjord Naturforenings klage

Side 2:

Der er formentlig tale om en misforståelse, når Midtfjord Naturforening anfører, at "Miljøstyrelsen "glemmer", at de to virksomheder ligger sammen med Aggersund Kalkværks anlæg i havneområdet (lokalplan 54)."

Miljøstyrelsens bemærkninger i afgørelsen af 24. juli 1997 om, at 2 nært beliggende virksomheder, hvorfra støjen belaster de samme områder, reguleres særskilt, er alene en generel bemærkning til den måde, hvorpå Miljøstyrelsens Vejledning nr. 5/1984 om ekstern støj fra virksomheder administreres.

Side 3:

Miljøstyrelsen står uforstående over for Midtjylland Naturforenings påstand om, at "Det bilag 2, Miljøstyrelsen henviser til, er ikke i overensstemmelse med virkeligheden".

Miljøstyrelsen står ligeledes uforstående over for påstanden om, at "Carl Bro Byg har tilladelse til at opføre anlæg i eget navn på kalkværkets område".

Ad virksomhedens klage

Side 1:

Miljøstyrelsen skal bemærke, at styrelsen finder det selvmodsigende, når Carl Bro på den ene side anfører, at "amtets lugtvilkår er påført pr. automatik og som standard uden konkret vurdering i den aktuelle sag" og dernæst anfører, at "vi er ikke enig (med Miljøstyrelsen) i, at amtets vilkår blot er normalt anvendte vilkår på grundlag af Miljøstyrelsens Vejledning nr. 4/1985 om begrænsning af lugtgener fra virksomheder".

Miljøstyrelsen skal i øvrigt henviser til sine bemærkninger i afgørelsen af 24. juli 1997."

Midtjylland Naturforening har i skrivelse til nævnet af 27. oktober 1997 kommenteret Miljøstyrelsens udtalelser i skrivelsen til nævnet af 23. oktober 1997 således:

"Bemærkninger til Miljøstyrelsens udtalelser til:

Side 2:

Midtjylland Naturforening er stadig af den opfattelse, at grænsen for det samlede støjbidrag i henhold til lokalplanen er den støj, vi som naboer højst kan forvente at blive udsat for. Det er for os ganske uinteressant, hvem der laver støjen, vi ønsker bare kravene overholdt. Det kan kun fortolkes således, at såfremt én enkelt virksomhed alene støjer så meget, at grænsen for den tilladte støj fra lokalplanområdet er nået, må de resterende være lydløse. I øvrigt henvises til foreningens påklage af 17/8 1997 side 2. Påklagen beskriver her de faktiske forhold.

Side 3:

Miljøstyrelsen står uforstående over for foreningens påstand om, at "Det bilag 2, Miljøstyrelsen henviser til, er ikke i overensstemmelse med virkeligheden". Når der er så modstridende opfattelser af, hvad der er de faktiske forhold, burde Miljøstyrelsen ved selvsyn undersøge sagen. Midtjylland Naturforening fastholder, at de faktiske forhold er som beskrevet i foreningens påklage af 17/8 1997 side 3.

Miljøstyrelsen står ligeledes uforstående over for påstanden om, at "Carl Bro Byg har tilladelse til at opføre anlæg i eget navn på kalkværkets område".

Midtjylland Naturforening fremsender hermed den nødvendige dokumentation for påstanden i form af kopi af byggetilladelse til Carl Bro Byg A/S.

Der medsendes endvidere kopi af brev fra Nordjyllands Amt af 21/12 1995. Denne skrivelse bekræfter, at tilladelsen er udstedt til Carl Bro Byg A/S.

Det burde ikke være en uoverkommelig opgave for Miljøstyrelsen at undersøge, om denne påstand var korrekt. En opringning til Nordjyllands Amt kunne have af- eller bekræftet påstanden.

Midtjylland Naturforening finder det forkasteligt, at en instans som Miljøstyrelsen end ikke gør sig ulejlighed at undersøge sagen.

Det fremgår også med al ønskelig tydelighed af den medsendte kopi af brev fra Nordjyllands Amt af 21/12 1995, at Nordjyllands Amt mener, at der ved "selve produktionsanlægget" menes det areal, hvorpå kalkindvindingen foregår.

Hvordan kan Miljøstyrelsen så påstå, at råstofindvindingsvirksomhed og produktionsanlæg ikke skal behandles samlet i medfør af miljøbeskyttelsesloven? Det er netop i selve råstofindvindingsområdet Carl Bro Byg A/S har fået tilladelse til opførelse af produktionsanlæg.

Miljøklagenævnet har tidligere truffet 2 afgørelser i forbindelse med råstof tilladelser. Begge gange har et vilkår været, at der skulle udarbejdes en grave- og efterbehandlingsplan, hvoraf såvel produktions- og lageranlæg samt indvindingsarealer skal fremgå.

Det fremgår af kopi af brev fra Nordjyllands Amt af 7/8 1997, at der stadig ikke er kommet en brugbar grave- og efterbehandlingsplan til veje. Det ser ud til, at man nu afventer en afgørelse ved Miljøklagenævnet.

Planen, der nu skal "revideres" har aldrig levet op til Miljøklagenavnets afgørelse, hvilket Skov- og Naturstyrelsen har indset. Der skal kort og godt udarbejdes en helt ny plan."

Nordjyllands Amt har i skrivelse til nævnet af 13. november 1997 kommenteret klageskrivelsen af 17. august 1997 fra Midtfjord Naturforening og skrivelsen af 17. september 1997 fra Carl Bro A/S således:

"Midtfjord Naturforening:

Nordjyllands Amt har følgende bemærkninger til klageskrivelsen fra Midtfjord Naturforening. Der henvises til nummerering på vedlagte kopi af klagen³. Forhold i klageskrivelsen, der har karakter af spørgsmål til klagenævnet, eller hvor amtet ikke kan gennemskue, hvad klagen konkret vedrører, er ikke kommenteret.

1. Det fremgår ikke konkret hvilke anlæg, der skulle være "fjernet". Hvis det imidlertid drejer sig om anlæg til slurryproduktionen, har amtet vurderet, at krav om regionplantillæg med ledsagende VVM-redegørelse ikke er påkrævet, når anlæggene er af en sådan størrelsesorden, at disse kan etableres inden for rammerne af gældende miljøgodkendelse og lokalplan. Anlæg til slurryproduktionen - for så vidt angår anlæg, der var aktuelle på daværende tidspunkt - er omtalt i Naturklagenavnets afgørelse af 24. oktober 1996.
2. Miljøgodkendelse af 5. januar 1995 omfatter det samlede industri- og produktionsanlæg ved Aggersundvejen samt anlæggene på det tilknyttede havneareal nordvest for Aggersundvejen. Råstofområdet samt bygninger og tekniske installationer (herunder garageanlæg), der er indrettet i tilknytning til råstofindvindingen, og som er beliggende i råstofområdet, er ikke omfattet af miljøgodkendelsen - men er i stedet omfattet af gældende råstofindvindingsstilladelse.
3. Virksomheden har ansøgt om mulighed for døgndrift. Miljøgodkendelsens driftstid er således fastsat til 24 timer i døgnet. Miljøgodkendelsens vilkår er som følge heraf fastsat således, at disse er i overensstemmelse med grænseværdierne gældende for henholdsvis dagtimer/aftentimer/nattetimer omfattende hele døgnet.
4. Amtet har vurderet, at støjbelastningen fra produktions- og havneområdet skal reguleres efter én samlet miljøgodkendelse, mens støjbelastningen fra råstofområdet skal vurderes særskilt i henhold til råstofindvindingsstilladelsen. Støj fra slurryproduktionen og støj fra køretøjer, der anvendes i tilknytning til produktionen, indgår som en del af produktionsområdets støjbelastning.
5. Miljøgodkendelsen vedrører alene DLG Aggersund Kalkværk. Andre virksomheder - uanset om disse er beliggende i et lokalplanlagt område - bør efter amtets vurdering ikke have indflydelse på kalkværkets godkendelse. Virksomhederne bør støjmessigt reguleres hver for sig.

³ Ikke vedlagt nævnets afgørelse.

6. DLG Aggersund Kalkværk anvender Carl Bro A/S som konsulent. Carl Bro A/S har blandt andet leveret en del baggrundsmateriale i forbindelse med miljøgodkendelsen. Amtet anser i den forbindelse akkrediteringsordningen som en garanti for konsulentens uvildighed.
7. Aggersund Kalkværk har ikke på noget tidspunkt været en ulovlig virksomhed. Miljøgodkendelsen er fastlagt i et samspil mellem fastsættelse af vilkår og tilrettelæggelse af virksomhedens driftsrutiner og investering i nye tekniske installationer med henblik på at opfylde disse vilkår.
8. Miljøkontoret er af amtsrådet tillagt bemyndigelse til at meddele miljøgodkendelser efter miljøbeskyttelseslovens § 33. Det er normalt kun i de tilfælde, hvor der skal dispenseres fra vejledende grænseværdier for forurening, eller hvor forholdene på anden måde adskiller sig væsentligt fra det normale, at sagen forelægges til politisk behandling.

Carl Bro A/S:

Nordjyllands Amt har følgende bemærkninger til klageskrivelsen fra Carl Bro A/S:

- Nordjyllands Amt har anvendt Vejledning nr. 4/1985 om begrænsning af lugtgener fra virksomheder som retningsgivende for fastsættelse af lugtvilkår. At vejledningen alene er anvendt retningsgivende skyldes, at formuleringen på vejledningens side 14: "5-10 gange lugttærsklen" er for upræcis til at kunne anvendes i et godkendelsesvilkår (i henhold til Miljøstyrelsens Vejledning nr. 3/1993 om godkendelse af listevirksomheder (side 31) anføres det, at det er vigtigt, at godkendelsen og dens vilkår er klart og entydigt formuleret).
- Amtet har en administrationspraksis, der siger, at der som udgangspunkt bør fastsættes krav om maksimalt 5 LE/m³ ved alle boliger, uanset om disse er beliggende som enkeltboliger i det åbne land eller som boliger i bysamfund, med mindre der i den konkrete sag er argumenter og dokumentation for at fravige værdien. I kalkværkets tilfælde har amtet konkret vurderet, at der ikke er forhold, der begrunder, at man kan afvige fra udgangspunktet om 5 LE/m³, idet virksomheden uden væsentlige tiltag har mulighed for at opfylde vilkåret.
- Det er amtets opfattelse, at i de tilfælde hvor Miljøstyrelsens vejledninger er for upræcise som direkte grundlag for godkendelsesvilkår, er det amtets pligt og ret i overensstemmelse med princippet om det kommunale selvstyre at fastsætte de konkrete vilkår.
- Med hensyn til teknikken i godkendelses vilkår skal det præciseres, at vilkår 29 fastslår, at virksomheden ved beregning af bidraget i omgivelserne under visse forudsætninger kan anvende gennemsnittet af de målte værdier og ikke den maksimale værdi. Amtet har på denne måde taget hensyn til usikkerheden på målingerne.
- Nordjyllands Amt må i overensstemmelse med ovenstående afvise Carl Bro A/S's påstand om, at der er tale om et generelt vilkår, der ikke har været genstand for en konkret vurdering. Kravet om overholdelse af 5 LE/m³ ved alle boliger er et administrativt udgangspunkt. Amtet vurderer i den forbindelse i den enkelte sag, om der foreligger en konkret begrundelse for eventuelt at fravige udgangspunktet. Dette har imidlertid ikke været tilfældet for kalkværkets vedkommende."

Carl Bro A/S er i skrivelse til nævnet af 20. november 1997 fremkommet med følgende bemærkninger til klageskrivelsen af 17. august 1997 fra Midtjords Naturforening:

"På vegne af DLG Aggersund Kalkværk skal vi hermed fremsætte kommentarer til ovennævnte klage. Der henvises til de i klagen anførte sidenumre.

ad side 1 og 2

Teksten om, at der blev "fjernet" anlæg må relateres til dels flytning af et forsøgsanlæg og dels forskellige varianter på projektniveau. Der har naturligvis ikke været tale om at fjerne anlæg for at kunne påvirke sagens behandling.

ad side 2

Det omtalte garageanlæg er placeret helt adskilt fra produktionsvirksomheden, jf. separat fremsendt oversigtskort fra DLG med tilhørende kronologisk oversigt.

ad side 3

De aktuelle driftsomkostninger indgår i støjdokumentation for virksomheden.

ad side 10

Der anføres, at Løgstør Kommune på møde 17/4 1997 har lovet at regulere forhold i lokalplan nr. 54. Det skal understreges, at Aggersund Kalkværks repræsentanter i mødet ikke kan erindre og på ingen måde er enige i, at dette blev konklusionen på mødet.

ad side 11

DLG Aggersund Kalkværk anser ikke økonomien i Dankalk for værende anstrengt.

ad side 12

Vedrørende Carl Bro Byg's tilladelse til at opføre anlæg kan det oplyses, at der alene er tale om, at firmaet har ansøgt på vegne af DLG Aggersund Kalkværk/Dankalk. Dette fremgår klart og tydeligt af sagsakterne.

Grundvandssænkning til minus 20 meter vil være et led i råstofindvindingen. Tilladelsen er givet i henhold til vandforsyningslovens § 26."

Midtjylland Naturforening har i skrivelse til nævnet af 4. december 1997 bemærket følgende til ovenfor nævnte skrivelse af 13. november 1997 fra Nordjyllands Amt.

"Ad 1:

Amtet mener ikke, at det konkret fremgår, hvilke anlæg, der skulle være "fjernet". Af medsendte bilag 1 fremgår med al ønskelig tydelighed, at det drejer sig om hele dybdekalkprojektet, der således ikke kommer på tale hverken i forbindelse med VVM-vurdering eller den samlede miljøgodkendelse.

Den produktion, man derefter vil opstarte, anbringer man i et telt. Produktionen kaldes prøveproduktion, så den heller ikke skal indgå i VVM-vurdering eller miljøgodkendelse.

Ad 2:

Miljøgodkendelsen skulle være en samlet godkendelse. Siden den er givet, er der foretaget adskillige udvidelser og ændringer. Samtidig kan vi konstatere, at det er lidt flot at kalde godkendelsen samlet, når den ikke omfatter råstofindvindingen og de dertil hørende bygninger og tekniske installationer. Det vil sige, at den samlede godkendelse til kalkværket overhovedet ikke omfatter det, vi forstår ved et kalkværk.

Det omtalte garageanlæg er ikke garage, men en bygning, der er indrettet som en del af produktionen. Amtet har selv givet tilladelse til ændret anvendelse af Løvhøjvej 20, således at det nu er finkalklager, der kan rumme 4.000 tons finkalk. Det burde amtet kunne huske. Hvis amtet ikke kan huske det, kan de bare tage en tur ud og se på omgivelserne. Denne tilladelse har medført et udendørs oplag af maskiner. Det er ironisk nok de samme maskiner, som man for enhver pris skulle bygge garagen til. De var alt for kostbare til, at man kunne lade dem stå ude.

Ad 3:

Det er bydende nødvendigt med fastlagte driftstider. Det er for de omkringboende ingen sikkerhed, at der er støjgrænser, der skal overholdes. Det bliver de ikke, og der er i aften- og nattetimerne samt i week-ender ingen, der vil komme og kontrollere. Det er der for den sags skyld heller ikke om dagen.

Ad 4:

Det er det samlede støjbidrag ved boligerne, der er interessant. Det er os ligegyldigt, hvem der støjer - og med hvad. Midtjylland Naturforening vil have støjgrænsen overholdt.

Ad 5:

Amtet mener, at virksomhederne inden for den samme lokalplan skal vurderes individuelt. Denne fremgangsmåde er ikke holdbar. Der er i lokalplanen fastsat en samlet støjgrænse, der skal overholdes.

Ad 6:

Midtfjord Naturforening har gjort rede for foreningens syn på Carl Bro's habilitetsproblemer.

Ad 7:

Midtfjord Naturforening har i sit brev til Nordjyllands Amt 11/8 1996 beskrevet, hvordan en hal på Aggersund Kalkværk er påbegyndt uden byggetilladelse - uden der var en samlet godkendelse - og uden der var taget stilling til grave- og efterbehandlingsplanen. Amtet har ligeledes givet tilladelse til etablering af et finkalkanlæg på Løvhøjvej 20 (den såkaldte garage, der var lavet uden zonetilladelse) ved hjælp af en såkaldt "afgørelse" uden angivelse af nogen bestemt adresse.

Anlægget blev flyttet. Det skete dog først efter at Midtfjord Naturforening havde gjort opmærksom på, at anlægget planmæssigt ikke kunne ligge der.

I forbindelse med den samlede godkendelse dukkede der også et underjordisk opløsningsanlæg frem i lyset. Det har vi aldrig set godkendelser på. Amdsrådet kendte det heller ikke.

Ad 8:

Det er ganske uholdbart, at det er de samme embedsmænd, der er virksomhederne behjælpelig med at få så lempele vilkår som muligt, der også skal kontrolleres, at kravene overholdes. Der er et personsammenfald, der gør sagsbehandlingen utroværdig, når den person, der i dag svarer på klagerne, er den samme person, der i Løgstør Kommunes regi har lavet lokalplan 60. En del af lokalplanen ligger i råstofområdet, hvor der i dag er et 20 meter dybt hul. Lokalplanerne omkring Aggersund Kalkværk er i øvrigt aldrig - som lovgivningen foreskriver - blevet revurderet i forhold til kystnærhedszonen.

Midtfjord Naturforening har i skrivelse til nævnet af 9. december 1997 givet følgende bemærkninger til forannævnte skrivelse af 20. november 1997 fra Carl Bro A/S:

"Den klage, Carl Bro A/S har kommentarer til, er sag nr. 13/021-3, miljøgodkendelsen.

For at undgå misforståelser medsendes kopi af Carl Bro's skrivelser påført bogstaver, der efterfølgende henvises til:

A:

Midtfjord Naturforening har i brev til Miljøklagenævnet 4/12 1997 (sag nr. 13/021-3 med tilhørende bilag 1) gjort rede for, hvorledes hele dybdekridtprojektet forsvandt, og hvorledes man i stedet gik over til "pilotprojekter" og prøveproduktioner i telt.

B:

Det omtalte garageanlæg eksisterer ganske enkelt ikke. Amtet oplyser i den samlede miljøgodkendelse 5/1 96 (side 20) at: "Der gøres opmærksom på, at godkendelsen ikke omfatter matr.nr. 7 c Tolstrup By, Næsborg Sogn med adressen Løvhøjvej 20, 9670 Løgstør, da arealet ligger uden for de områder, lokalplanerne gælder for og naturligt hører til indvindingsområdet. Ønsker virksomheden senere garageanlægget miljøgodkendt, skal der inden godkendelsen udarbejdes en zonetilladelse eller tilsvarende for området".

Det blev der ikke.

Det fremgår derimod af det bilag 1, Midtjords Naturforening har tilsendt Miljøklagenævnet 4/12 1997, at: "Med skrivelse af 20. maj 1996 ændrede virksomheden oplagsstedet for dybdekalk fra at opføre en ny bygning til formålet på havnekajområde til, at oplagring af produktet forventes anbragt på Løvhøjvej 20 i en bygning som tidligere har været anvendt til prøveproduktion af produktet".

Det fremgår også af omtalte bilag 1, at virksomheden den 19. juli 1996 fik tilladelse til ændret anvendelse af ejendommen - til lager. Derfor er Carl Bro's omtale af garageanlægget - og ikke mindst de medsendte kort - så langt fra virkeligheden, som man kan komme.

C:

Der findes absolut ingen støjdokumentation for virksomheden. Hvis man nærlæser Carl Bro's såkaldte dokumentation, er det hele gjort op i diffuse kilder, adskilte anlæg, varierende driftsprocenter og Carl Bro Acoustica's konklusioner.

D:

Løgstør Kommune lovede på mødet den 17/4 1997 at regulere forhold i lokalplan 54.

Løgstør Kommune har i den forbindelse i brev af 28. august 1997 til Midtjords Naturforening bl.a. oplyst at: "Vedrørende genskabning af adgang gennem området vurderes, at adgangen findes, men at denne kunne være bedre afskærmet for produktionsområdet, samt at afspærring for kørende adgang kunne etableres mere hensigtsmæssig, så gående bedre kunne passere. Ligeledes vurderes, at der i området godt kunne være en bedre oprydning, jf. lokalplanens bestemmelser".

Det er på baggrund af ovennævnte bemærkelsesværdigt, at kalkværkets repræsentanter på mødet 17/4 1997 ikke kan erindre, at kommunen lovede at regulere forholdene i lokalplan 54.

Kalkværkets repræsentanter har ind imellem store problemer med at erindre passerede begivenheder.

På mødet den 17/4 1997 kunne de absolut heller ikke erindre, at Skov- og Naturstyrelsen den 26/3 1997 havde truffet en afgørelse, hvoraf det bl.a. fremgår at: "Grave- og efterbehandlingsplanen skal, jf. punkt 4.1, ændres, således at alle anlæg af betydning for råstofindvindingen og de tilknyttede bearbejdnings- og produktionsanlæg, som de kendes i dag, fremgår af planen. Planens målestoksforhold må i givet fald ændres. Planen skal ligeledes angives eventuelle planlagte udvidelser".

Såfremt kalkværket nu fremstiller det kort, der ifølge Skov- og Naturstyrelsen skal vise hele virksomheden - inkl. dybdegravningsprojektet og udvidelser, vil det for Miljøklagenævnet være lettere at få et samlet overblik over, hvad virksomheden rent faktisk rummer.

E:

Økonomien i Dankalk er anstrengt. Det fremgår af medsendte kopi af 3 års regnskaber.

F:

Det fremgår ikke klart og tydeligt, at Carl Bro Byg's tilladelse til at opføre anlæg er Dankalks eller DLG's tilladelse. Kopi af tilladelsen er tilsendt Miljøklagenævnet 27/10 1997.

Det er Carl Bro, der har modtaget tilladelsen og anbefalet brev i forbindelse med klagen over tilladelsen. Det fremgår ikke af tilladelsen, at Carl Bro har ansøgt på vegne af DLG, Aggersund Kalkværk/Dankalk.

Afslutningsvis forsøges den 20 meters grundvandssænkning, som indtil nu ikke har været offentliggjort, skjult under vandforsyningslovens § 26.

Det er uanstændigt, at denne absolut store risiko for virksomhedens omgivende miljø og naboer ikke indgår i en samlet vurdering af virksomheden.

Midtfjord Naturforenings kommentarer til notat vedrørende dybdekridtprojekt og ændringer. Aggersund. (Dateret 13. november 1997):

G:

Den omtalte prøveproduktion var i det såkaldte garageanlæg. Tilladelsen var givet uden adresse.

H:

Virksomheden var nødt til at flytte anlægget, da der manglede den nødvendige planlægning for området ved adressen.

I:

Her beskrives årsagen til naboernes manglende nattesøvn. Anlægget kørte i døgndrift i en uisoleret stålhal.

J:

Her er en beskrivelse af de aktiviteter, der spolerede nattesøvnen for naboerne i kalkbruddets nordende. Støjen fra dette projekt havde en sådan karakter, at nogle af virksomhedens naboer troede, der var tale om forsøg på tyveri fra deres olietanke i nattens mulm og mørke. Det lød, som om støjilden var lige ved huset.

K:

Det omtalte permanente anlæg fremgår ikke af den samlede miljøgodkendelse.

L:

Her beskrives det, der ifølge Skov- og Naturstyrelsens afgørelse skal synliggøres.

M-N-O-P:

Den omtalte bygning 803 var i lokalplan 54. Den omtalte bygning 804 er Carl Bro's kalkslamtank i indvindingsområdet.

Beskrivelsen af, hvorledes anlæggene har fungeret, er unødvendig, når man tager i betragtning, at de aldrig har været etableret.

Q:

Nu fremstår de tidligere bygninger og anlæg som eksisterende anlæg i lokalplan 60. Det er ukorrekt at tale om tidligere anlæg, når de aldrig har været etableret.

R:

Det omtalte samlede anlæg er ikke synligt i den samlede miljøgodkendelse.

Midtfjord Naturforenings kommentarer til "angivelse af nogle relevante datoer":

Virksomheden redegør for en del af det, der er usynligt i den samlede miljøgodkendelse.

Virksomheden bekræfter, at der ikke længere findes noget garageanlæg på Løvhøjvej 20.

Derimod "glemmer" virksomheden at fortælle, hvor mange tusinde kvadratmeter bygninger og anlæg, der er etableret siden den samlede miljøgodkendelse blev meddelt - samt hvorledes disse skulle kunne være i overensstemmelse med godkendelsen.

Midtfjord Naturforenings kommentarer til kortmaterialet:

Der er medsendt et kort med et garageanlæg, der ikke eksisterer.

Der findes ikke et kort, der viser det finkalklager, der kan rumme 400 tons.

De bygninger, der på kortet beskrives som tidligere bygninger, har aldrig været bygget.

De anlæg, der beskrives som nuværende anlæg, eksisterer - men er ikke synlige i den samlede miljøgodkendelse af 5/1 1996. De er heller ikke synlige på de til godkendelsen hørende kort.

Når det forholder sig således, må det være nødvendigt at lave en ny - og denne gang samlet - miljøgodkendelse.

De store ændringer, der er sket i området de sidste år, kan virke uoverskuelige, når oplysninger og kortbilag ikke er korrekte. Midtfjord Naturforening har beskæftiget sig med området i adskillige år. Foreningen er i besiddelse af en samlet oversigt over områdets aktiviteter samt de tilladelser og afgørelser, der har resulteret i disse, og vi stiller gerne repræsentanter til rådighed, såfremt Miljøklagenævnet måtte ønske et møde. Vi er overbevist om, at et sådant møde kunne afklare situationen."

Carl Bro A/S har den 30. januar 1998 - på nævnets foranledning - sendt nævnet sålydende skrivelse:

"Miljøklagenævnet har i brev 3. december 1997 udbedt sig kommentarer til følgende skrivelser:

- 1) Midtfjord Naturforening, 21/10 1997.
- 2) Midtfjord Naturforening, 27/10 1997. Bemærkninger til Miljøstyrelsens brev af 23/10 1997 til klagenævnet.
- 3) Miljøstyrelsen, 23/10 1997. Bemærkninger til Midtfjord Naturforenings skrivelse af 20/7 1997.
- 4) Nordjyllands Amt, 13/11 1997. Bemærkninger til Midtfjord Naturforenings skrivelse af 20/7 1997.

På vegne af DLG Aggersund Kalkværk skal vi fremføre:

ad 2

"Carl Bro Byg tilladelsen". Sagsforløbet var følgende:

Ansøgning om byggetilladelse er indsendt til Løgstør Kommune af Carl Bro Byg på vegne af kalkværket. Kommunen videresendte til amtet med henblik på zonetilladelse. Amtet sendte zonetilladelsen til Carl Bro Byg med kopi til kalkværket. Af tilladelsen fremgår, at det er kalkværkets matrikel.

ad 3

Lugt (Virksomhedens klage)

Vi må fastholde, at der ikke blot er tale om normal anvendelse af lugtvejledning. Amtet har (jf. amtets brev) tillagt sig egen administrationspraksis, som afviger fra kendt praksis i andre amter/kommuner.

ad 4

Lugt (Carl Bro A/S)

Netop amtets administrationspraksis vil stille kalkværket ringere end virksomheder i andre egne af landet. Vi mener i øvrigt, at amtet ikke har haft mulighed for en konkret vurdering, da sagsakterne ikke omhandler lugtmissioner."

Nordjyllands Amt har med skrivelse til nævnet af 6. april 1999 givet følgende orientering om forholdene på Aggersund Kalkværk A/S:

"Efter aftale med Finn Boëtius den 4. marts 1999 fremsendes hermed diverse sagsmateriale til orientering.

Godkendelse til:

- spraytørring af kobbersulfat
- blanding af svovlholdig kalk og

- iblanding af gips i kalk til jordforbedring

er bortfaldet (godkendelsens vilkår 9).

Vi har i miljøgodkendelsen fastsat krav til kalkudledningen fra virksomhedens overfladearealer til Limfjorden. Aggersund Kalkværk har siden godkendelsen blev meddelt ikke overholdt udledningskravet for kalk på 50 mg/l, men udleder i forbindelse med regnhændelser op til 1280 mg/l CaCO₃ (1998). Udledningen af kalk i f.m. regn giver ofte anledning til synlige kalkfaner i Limfjorden. Mulighederne for at begrænse kalkudledningerne har været undersøgt og vurderet. Det har vist sig problematisk at sikre overholdelse af det fastsatte krav. I 1997 gennemførte amtet en flora- og faunaundersøgelse i Limfjorden ud for udledningspunkterne uden at konstatere negative effekter af udledningerne. Vi genoptager nu sagen med henblik på en revision af det pågældende vilkår."

Det i skrivelsen omhandlede vedlagte sagsmateriale bestod i en række af amtets forvaltning udarbejdede tilsynsrapporter og -notater fra perioden 15. marts 1996 til 3. juni 1998.

Miljøklagenævnets sekretariat besøgte virksomheden tirsdag den 21. september 1999.

Miljøklagenævnets bemærkninger.

Den i sagen omhandlede virksomhed er omfattet af punkt B.1. "Cementfabrikker, kalkværker og kridtværker" på listen over godkendelsespligtig virksomhed efter miljøbeskyttelseslovens kap. 5, jf. bilag 1 til Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 807 af 25. oktober 1999 om godkendelse af listevirksomhed.

Den påklagede godkendelse er meddelt efter ansøgning fra virksomheden i henhold til miljøbeskyttelseslovens § 39 og Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 532 af 20. juni 1992 om indkaldelse af ansøgninger fra bestående listevirksomheder.

I sagen indgår tillige klage over en tilladelse til påbegyndelse af bygge- og anlægsarbejder, som Nordjyllands Amt har meddelt virksomheden i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 33, stk. 2, jf. nærmere herom umiddelbart nedenfor.

Særligt om tilladelsen til bygge- og anlægsarbejder.

Den af Nordjyllands Amt meddelte tilladelse af 2. september 1996 til igangsætning af bygge- og anlægsarbejder vedrører et slurry-anlæg på fabriksområdet til behandling af såkaldt dybdekalk fra virksomhedens indvindingsområde. Der henvises om afgørelsen nærmere til redegørelsen ovenfor henholdsvis side 6 og side 16.

I Miljøstyrelsens afgørelse af 21. april 1997, der er refereret ovenfor side 18, gives udtryk for, at grundlaget for at tage amtets afgørelse om tilladelse til igangsætning af bygge- og anlægsarbejder op til behandling i 2. instans i realiteten bortfaldt med amtets afgørelse om, at slurry-anlægget ikke kræver selvstændig miljøgodkendelse. I styrelsens afgørelse henvises i denne forbindelse til miljøbeskyttelseslovens § 37, hvorefter godkendelsesmyndighedens afgørelse om godkendelsespligt ikke kan påklages til anden myndighed.

Miljøstyrelsen har således ved sin afgørelse af klagen fra Midtjyd Naturforening over tilladelsen til iværksættelse af bygge- og anlægsarbejder tilsyneladende lagt til grund, at styrelsen

har været bundet af amtsrådets fortolkning, hvorefter det ændrede projekt ikke kræver godkendelse i medfør af lovens § 33, stk. 1, 2. punktum om godkendelsespligt ved udvidelser og ændringer af listevirksomheder. Styrelsen afslutter dog sin behandling af klagesagen vedrørende tilladelsen til bygge- og anlægsarbejder med at stadfæste denne og ikke med – hvad der ville have været den naturlige konsekvens af styrelsens standpunkt – at anse tilladelsen for bortfaldet som unødvendig.

Efter Miljøklagenævnets opfattelse må endelighedsbestemmelsen i miljøbeskyttelseslovens § 37 forstås med visse begrænsninger. I det foreliggende tilfælde har Nordjyllands Amt meddelt en tilladelse til iværksættelse af bygge- og anlægsarbejder efter lovens § 33, stk. 2. Denne afgørelse er omfattet af den almindelige klageadgang til Miljøstyrelsen, jf. lovens § 91, og styrelsen har derfor været forpligtet til at tage Midtjylland Naturforenings klage over tilladelsen op til behandling. Spørgsmålet om, hvorvidt den af tilladelsen omfattede foranstaltning overhovedet kræver godkendelse efter lovens § 33, indgår som præjudicielt spørgsmål i klagesagen om tilladelsen, idet tilladelse til iværksættelse af bygge- og anlægsarbejder slet ikke er nødvendig, hvis aktiviteten ikke er godkendelsespligtig. Miljøstyrelsen kan derfor ikke som klagemyndighed i kraft af bestemmelsen i lovens § 37 anses for afskåret fra i forbindelse med sin behandling af den allerede modtagne klage over tilladelsen til bygge- og anlægsarbejder at tage stilling til godkendelsesspørgsmålet.

Nævnet skal endvidere pege på, at Miljøstyrelsen i forvejen havde den samlede miljøgodkendelse til påkendelse. Nordjyllands Amts efterfølgende afgørelse om, at det ændrede slurryprojekt ikke var godkendelsespligtigt, forudsatte, at projektet allerede var omfattet af den samlede miljøgodkendelse, hvorfor Miljøstyrelsen også i forbindelse med behandlingen af godkendelsessagen kunne tage stilling til, om projektet var omfattet af godkendelsen, eller om ændringen var af en sådan karakter, at en selvstændig godkendelse i første instans efter § 33, stk. 1, nr. 2. punktum – og med efterfølgende klageadgang til styrelsen – måtte anses for nødvendig.

Uanset at formuleringen af lovens § 37 kan give anledning til fortolkningstvivl, er det således nævnets opfattelse, at Miljøstyrelsen ikke under de foreliggende omstændigheder har været afskåret fra at tage stilling til spørgsmålet om godkendelsespligten.

Det samme gør sig gældende med hensyn til en række af de øvrige tilfælde, som Midtjylland Naturforening har omtalt i sin klage til Miljøstyrelsen over tilladelsen til iværksættelse af bygge- og anlægsarbejder, og hvor Nordjyllands Amt på tilsvarende vis har vurderet, at nærmere angivne aktiviteter allerede var omfattet af den samlede godkendelse. I forhold til flere af disse sager ville Miljøstyrelsen efter nævnets opfattelse ligeledes kunne have taget stilling til spørgsmålet om godkendelsespligten i forbindelse med sin stillingtagen til den samlede godkendelse.

Det forhold, at Miljøstyrelsen ikke har foretaget en sådan vurdering, kan dog efter nævnets opfattelse ikke medføre, at styrelsens afgørelse vedrørende de omhandlede forhold må ophæves og sagen hjemvises til fornyet behandling i styrelsen. Nævnet lægger herved vægt på, at styrelsen i forbindelse med sin behandling af sagen har haft mulighed for at realitetsvurdere de pågældende elementer i godkendelsen, jf. herved styrelsens udtalelse i afgørelsen af 24. juli 1997 vedrørende den samlede godkendelse, hvorefter det er forholdene ved styrelsens afgørelse, der så vidt muligt er lagt til grund for sagsbehandlingen (ovenfor side 14). De pågældende

forhold er dermed - i hvert fald senest ved styrelsens afgørelse - principielt blevet inddraget under den samlede godkendelse af virksomheden.

På tilsvarende vis vil de omhandlede aktiviteter - herunder slurry-anlægget - kunne indgå i nævnets behandling af godkendelsessagen. Der henvises i denne forbindelse til afsnittet "Godkendelsesansøgningen og virksomhedens anlæg" ovenfor (side 4) samt det vedlagte bilag 1 til nævnets afgørelse med en oversigt over virksomhedens aktuelle anlæg.

Nævnet finder herefter ikke anledning til at foretage videre med hensyn til de nævnte spørgsmål om godkendelsespligt og klagen over tilladelsen til påbegyndelse af bygge- og anlægsarbejder.

Godkendelsen af hele virksomheden - inklusive slurry-anlægget.

"Samlet vurdering".

Midtjylland Naturforening har i klagen til nævnet efterlyst en samlet vurdering af forureningen fra Aggersund Kalkværk, herunder af virksomhedens indvindingsaktiviteter i det pågældende område. Foreningen har i denne forbindelse henvist til, at Miljøklagenævnet i sin afgørelse af 18. december 1992 om godkendelse af det nu nedlagte Scansorb-anlæg (jf. ovenfor side 5, punkt 6) forudsatte, at en samlet vurdering af forureningen fra kalkværket skulle finde sted i forbindelse med den nu foreliggende godkendelse af den samlede virksomhed.

Nævnet skal på denne baggrund oplyse, at selve indvindingsaktiviteterne og de dertil knyttede tekniske anlæg er omfattet af råstoflovens § 7, stk. 1, hvorefter erhvervsmæssig indvinding af råstoffer og etablering af anlæg på indvindingsstedet til brug for indvindingen kun må ske efter tilladelse fra amtsrådet. I den gældende indvindingstilladelse efter råstofloven, jf. herom ovenfor side 19, er der i overensstemmelse hermed fastlagt vilkår om den miljømæssige regulering af indvindingsaktiviteterne, herunder grænser for støj- og støvemissionen. Nævnet henledte i afgørelsen af 18. december 1992 vedrørende Scansorb-anlægget opmærksomheden herpå.

I miljøgodkendelsen kan der derfor ikke fastlægges vilkår for indvindingsaktiviteterne. Godkendelsen efter miljøbeskyttelsesloven omfatter alene selve kalkværket, det vil sige produktions- og værkstedsaktiviteterne m.v. i fabriks- og havneområdet. Der henvises i øvrigt for så vidt angår den nærmere afgrænsning mellem reguleringen i medfør af henholdsvis miljøbeskyttelsesloven og råstofloven til bemærkningerne til forslaget til ændringen af råstofloven i 1996, Folketingstidende 1995/96, Tillæg A, side 3248.

Som følge af denne afgrænsning mellem reguleringen i råstofloven og miljøbeskyttelsesloven kan der ikke fastlægges samlede vilkår i miljøgodkendelsen for alle virksomhedens aktiviteter i det pågældende område. Derimod vil myndighederne efter såvel råstofloven som miljøbeskyttelsesloven kunne vurdere den konkrete forurening i lyset af de aktiviteter, der i øvrigt foregår i området og om nødvendigt tilpasse vilkårene i afgørelserne efter de to love, således at den samlede forurening kan anses for acceptabel. Skov- og Naturstyrelsens afgørelse af 26. marts 1997 (jf. ovenfor side 20), hvorefter spørgsmålet om anlæg af støjvolde i forbindelse med indvindingsaktiviteterne eventuelt skal revurderes, når en endelig afgørelse efter miljøbe-

skyttelsesloven foreligger, er efter nævnets opfattelse netop et udtryk for, at myndighederne er opmærksomme på behovet for at koordinere administrationen af de to regelsæt.

Særligt om det i sagen omhandlede garageanlæg/maskinhus på Løvhøjvej 20, der efter det oplyste anvendes dels som færdigvarelager dels som garageanlæg til opbevaring af maskiner til brug for indvindingsaktiviteterne, skal nævnet bemærke, at dette ifølge Nordjyllands Amts udtalelse til sagen af 13. november 1997, jf. ovenfor side 32, er omfattet af den gældende råstofindvindingstilladelse. Anlægget kan derfor allerede af denne grund ikke inddrages under reguleringen i miljøgodkendelsen, jf. ovenfor om afgrænsningen mellem råstofloven og miljøbeskyttelsesloven. I øvrigt er anlæg af den pågældende karakter ikke selvstændigt godkendelsespligtige efter miljøbeskyttelsesloven, ligesom anlægget er beliggende i en sådan afstand - ca. 1 km - fra aktiviteterne ved fabriks- og havneområdet, at det heller ikke kan betragtes som en integreret - og dermed godkendelsespligtig - del af disse aktiviteter.

Til det rejste spørgsmål om godkendelse af virksomheden "Aggersund Sten og Grus" skal nævnet bemærke, at denne virksomhed ikke bør vurderes i sammenhæng med Aggersund Kalkværk, for så vidt der er tale om en selvstændigt etableret virksomhed, hvis aktiviteter ikke har tilknytning til virksomheden Aggersund Kalkværk. Spørgsmålet om regulering af Aggersund Sten og Grus efter reglerne i råstofloven - og eventuelt miljøbeskyttelsesloven - kan derfor ikke indgå i nærværende klagesagsbehandling. Det bemærkes i øvrigt, at det af sagens oplysninger fremgår, at virksomhedens indvindingsaktiviteter nu er ophørt, idet virksomhedens tilladelse hertil efter råstofloven er udløbet, jf. ovenfor side 3.

Støj.

I sin afgørelse tilføjede styrelsen et vilkår om støjgrænser for en bolig, der ifølge afgørelsen er beliggende ca. 250 meter nordøst for havnen. De oplysninger, styrelsen lagde til grund for fastsættelse af disse støjgrænser, findes i bilag 2 til skrivelse af 19. juni 1997 fra Aggersund Kalkværk til Miljøstyrelsen. Efter en gennemgang af materialet finder nævnet ikke anledning til at kritisere styrelsens afgørelse på dette punkt.

Nævnet finder heller ikke anledning til at kritisere de øvrige grænseværdier, der er fastlagt for anlæggene på fabriksområdet og i havneområdet. Nævnet er herunder af den opfattelse, at den samlede støj fra anlæggene og indvindingsområdet ikke fører til uacceptable støjforhold for de omkringboende. Nævnet forudsætter herved naturligtvis, at vilkårene overholdes.

Nævnet har således i denne konkrete sag vurderet, at en hensyntagen til støjniveauet også fra indvindingsområdet ikke gør det nødvendigt at fastsætte støjgrænser for fabriks- og havneområdet, der er lavere end de grænseværdier, der anbefales for virksomheder i Miljøstyrelsens vejledning nr. 5/1984 om ekstern støj fra virksomheder. Konsekvensen af de fastlagte vilkår vil herefter være, at boliger ved åben og lav boligbebyggelse teoretisk kan modtage op til 48 dB(A) sammenlagt fra indvindingsområdet og de af miljøgodkendelsen omfattede aktiviteter.

I den forbindelse bemærkes, at der efter nævnets opfattelse ikke foreligger tekniske forhold, der umuliggør, at støjforholdene for henholdsvis fabriksområdet og indvindingsområdet reguleres hver for sig.

På tilsvarende vis har nævnet heller ikke fundet, at de øvrige virksomheder beliggende nær kalkværkets anlæg i havneområdet støjmæssigt burde behandles som en del af Aggersund Kalkværk, således at Miljøstyrelsens vejledende grænseværdier for en enkelt virksomhed skal gælde for den samlede støj fra alle virksomhederne, jf. herved forordet til Miljøstyrelsens vejledning nr. 5/1984 om ekstern støj fra virksomheder, hvorefter de vejledende grænseværdier er tænkt anvendt for den enkelte virksomhed og ikke for den samlede støjbelastning fra alle relevante virksomheder. Den af Midtjylland Naturforening påberåbte formulering af bestemmelserne i § 10 i Løgstør Kommunes lokalplan 54 for området kan efter nævnets opfattelse ikke forstås således, at det skulle have været hensigten med lokalplanen at tilvejebringe en regulering, der er i strid med normal praksis ved fastlæggelse af vilkår i godkendelser og påbud efter miljøbeskyttelsesloven. Nævnet har derfor heller ikke fundet anledning til at forelægge Løgstør Kommune – eller Naturklagenævnet som klagemyndighed - spørgsmålet herom.

Med hensyn til det rejste spørgsmål om fastlæggelse af driftstider finder nævnet, at de fastlagte støjvilkår, der regulerer støjen på alle tidspunkter af døgnet, i tilstrækkelig grad sikrer, at støjende aktiviteter reduceres på forskellige tidspunkter under formøden hensyntagen til omgivelsernes behov for særlig beskyttelse, f.eks. på lørdage og søndage. Nævnet finder herefter ikke anledning til at kritisere, at virksomheden inden for disse rammer kan være i drift på alle dage og tidspunkter.

Lugt.

I klagen fra Dansk Landbrugs Grovvarerelskab gøres gældende, at fastsættelse af en grænseværdi for lugt på 5 LE/m³ ved enkeltbeliggende boliger i landzone er et restriktivt vilkår, der ikke tager højde for usikkerheden på lugtmålinger.

Det fremgår af sagen, at der ikke før amtets fastsættelse af grænseværdien blev udført målinger af virksomhedens lugtudsendelse. I godkendelsen er der stillet en række vilkår om egenkontrollen med lugt. Der er ikke i godkendelsen stillet krav om udførelse af dokumentationsmålinger inden en given frist.

Nævnet må herefter gå ud fra - som også anført i Nordjyllands Amts skrivelse til nævnet af 13. november 1997 (jf. ovenfor side 33) - at amtet selvstændigt har vurderet, at den givne lugtgrænse kan overholdes af virksomheden. Nævnet finder ikke i sagens materiale, herunder i den af nævnsekretariatet foretagne besigtigelse af virksomheden grundlag for at foretage nogen anden vurdering, og er således af den opfattelse at den pågældende lugtgrænse bør stadfæstes.

Diffuse støvgener.

Nævnet er under sagens behandling blevet opmærksom på det af Miljøstyrelsen tilføjede vilkår 20 a om en handlingsplan for begrænsning af den diffuse støvudsendelse fra virksomhedens produktionsanlæg og transportsystemer. Nævnet finder ikke, det er hensigtsmæssigt i samme afgørelse at træffe bestemmelse om både udførelse og gennemførelse af en handlingsplan, når indholdet af planen ikke er kendt på afgørelsestidspunktet. Efter nævnets opfattelse bør virksomhedens oplæg til handlingsplanen således vurderes af myndighederne, forinden der træffes bestemmelse om hel eller delvis gennemførelse af planen og om tidsfristerne herfor.

Nævnet kan konkret tiltræde, at der stilles krav om udarbejdelse af en handlingsplan, som beskriver virksomhedens muligheder for at reducere støvudsendelsen fra diffuse kilder på virksomheden, og nævnet finder derfor, at vilkåret om indsendelse af handlingsplanen bør opretholdes med den ændring, at der fastsættes en ny frist for indsendelse af planen, og idet der ikke i nærværende afgørelse stilles vilkår om handlingsplanens gennemførelse.

Øvrige spørgsmål

De af Midtjylland Naturforening rejste spørgsmål om "sløring af afgørelser" og om "fjernelse af anlæg" kan ikke give nævnet anledning til at fremkomme med bemærkninger til de påklagede afgørelser, men nævnet må her henvise til det, der er anført af Nordjyllands Amt i skrivelserne til nævnet af 13. november 1997 (jf. ovenfor side 22 f. og 32 f.)

Det samme gælder med hensyn til foreningens synspunkt, hvorefter afgørelsen i godkendelsessagen ikke burde have været truffet af forvaltningen, idet nævnet her kan henvise til amtets ovenfor side 33 refererede bemærkninger (punkt 8).

Nævnet bemærker i denne forbindelse, at det forhold, at en medarbejder i Nordjyllands Amts tekniske forvaltning tidligere har været ansat i Løgstør Kommune, og i denne egenskab har haft med virksomhedens forhold at gøre, ikke kan give nævnet anledning til at rejse spørgsmål om inhabilitet i forbindelse med den påklagede afgørelse.

I klagen fra Midtjylland Naturforening rejses endvidere spørgsmål om, hvorvidt virksomhedens rådgiver, Carl Bro A/S, kan betegnes som uvildig, og det anføres i denne forbindelse, at Carl Bro A/S er indehaver af en nærmere angiven tilladelse i sagen og dermed part i denne.

Hertil skal nævnet bemærke, at de i denne sag omhandlede tilladelser som anført af Nordjyllands Amt (jf. ovenfor side 24) er meddelt til DLG Aggersund Kalkværk og ikke til virksomhedens rådgiver, selv om denne i visse tilfælde som virksomhedens repræsentant har været adressat for amtets skrivelser. Der henvises i denne forbindelse til den ovenfor side 34 refererede skrivelse fra Carl Bro A/S af 20. november 1997 til nævnet, hvori det oplyses, "at der alene er tale om, at firmaet har søgt om tilladelse på vegne af DLG Aggersund Kalkværk/Dankalk".

Med hensyn til spørgsmålet om uvildighed finder nævnet i øvrigt anledning til at bemærke, at der ikke kan opstilles et generelt krav om, at rådgivende ingeniørfirmaer og lignende, som på en virksomheds regning hjælper med tilvejebringelse af miljøoplysninger om virksomheden, skal være uvildige, idet det i disse tilfælde netop er forudsat, at det er virksomheden som sådan, der er ansvarlig for de oplysninger, der gives til miljømyndighederne. Det er herefter myndighedens opgave at vurdere, om de pågældende oplysninger kan anses for tilstrækkelige og pålidelige i forhold til den afgørelse, som skal træffes i medfør af loven.

Myndigheden kan i denne forbindelse stille krav til oplysningernes kvalitet ved bl.a. at sikre sig, at disse tilvejebringes af akkrediterede firmaer, jf. herved for så vidt angår miljømålinger, Miljø- og Energiministeriets bekendtgørelse nr. 637 af 30. juni 1997 om kvalitetskrav til miljømålinger udført af akkrediterede laboratorier, certificerede personer m.v. Er der derimod tale om et rådgivende firma, der skal fungere som konsulent for myndigheden og for dennes reg-

ning, må der stilles krav om uvildighed i forhold til den konkrete afgørelse, rådgivningen skal rette sig imod.

Nævnet skal endelig henlede opmærksomheden på, at følgende spørgsmål, som er rejst i klagen fra Midtjylland Naturforening, ikke kan inddrages i nævnets vurdering af sagen:

- Spørgsmål om grundvandssænkning reguleres i medfør af vandforsyningsloven og ikke miljøbeskyttelsesloven.
- Æstetiske forhold omkring virksomheden kan ikke inddrages i vurderingen efter miljøbeskyttelsesloven.
- Der er ikke i medfør af miljøbeskyttelsesloven hjemmel til at stille krav om bankgaranti som vilkår for meddelelsen af den i sagen omhandlede godkendelse. Nævnet har i øvrigt ikke grundlag for at stille spørgsmålstejn ved, om virksomheden DLG Aggersund Kalkværk økonomisk kan opfylde godkendelsens vilkår.
- Det ligger uden for Miljøklagenævnets beføjelser som klagemyndighed efter miljøbeskyttelsesloven at tage stilling til, om tilsynsmyndigheden udfører et tilstrækkeligt tilsyn med, om vilkår i meddelte miljøgodkendelser overholdes. Sådanne spørgsmål må i givet fald rejses over for Miljøstyrelsen og de kommunale tilsynsmyndigheder.

Med de ovenfor anførte bemærkninger finder nævnet herefter at kunne stadfæste godkendelsen af DLG Aggersund Kalkværk A/S som nedenfor angivet.

Miljøklagenævnets afgørelse.

Miljøstyrelsens afgørelse af 24. juli 1997 stadfæstes med følgende ændring:

Vilkår 20 a formuleres således:

Aggersund Kalkværk skal udarbejde en handlingsplan for begrænsning af den diffuse støvudsendelse fra værkets produktionsanlæg, bygninger og transportanlæg, og for hvordan driften i øvrigt kan tilrettelægges for at minimere støvudsendelsen. Planen, der skal indeholde beregninger af omkostningerne i forbindelse med dens gennemførelse, skal indsendes til Nordjyllands Amt senest 4 måneder efter nævnets afgørelse.

P.N.V.

Gorm Møller

Afgørelsen er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed. Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder, jf. miljøbeskyttelseslovens § 101.

